

sul întru bucurie și întristarea în zi bună, să o petreacă ca niște zile bune de nuntă și de veselie, trimițând părți priiatinilor și săracilor.

23. Și au făcut jidovii precum le-au scris lor Mardoheu.

24. Cum Aman Machidoneanul le vrăjmășea lor, cum au pus răspuns și au aruncat soarte ca să-i piarză pre ei.

25. Și cum au intrat la împăratul zicând să spânzure pre Mardoheu, și câte reale au ispitit să aducă asupra jidovilor, care apoi s-au întors asupra lui, și s-au spânzurat el și feciorii lui.

26. Pentru aceea, s-au chemat zilele aceastea Frure, pentru „sorti”, că în limba lor „sortile” să chema Frure, pentru cuvintele cărții aceștia, și câte au pățit pentru acestea și câte li s-au făcut lor și li s-au împărțit.

27. Și au priimit jidovii asupra lor și asupra sămînției lor, și asupra tuturor celor ce cuprind leagea jidovească, ca nicidecum într-alt chip să nu petreacă zilele acestea, pomenire făcând din neam în neam, și în cetate și în moștenire și în țară.

28. Iară zilele acestea ce să zic Frure să vor ținea în toată vremea, și pomenirea lor nu va lipsi din neam.

29. Și au scris Estir, împărăteasa, fata lui Aminadav, și Mardoheu, jidovul, câte au făcut atuncea, întărirea cărții celor ce să zic Frure.

30. Și Mardoheu și Estir, împărăteasa, au pus sieși asupra sa,

31. Și atunci puind după sănătatea sa și după sfatul lor.

32. Și Estir cu cuvântul au întărit în veac și s-au scris întru pomenire.

CAP 10

Descoperirea visului lui Mardoheu despre întoarcerea norodului spre slobozire.

1. i au scris împăratul preste toată împărăția pământului și a mării.
2. Și tăria și bărbăția, avuția și mărirea împărăției lui, iată, s-au scris

în cartea împăraților perșilor și a midilor.

3. Întru pomenire, când Mardoheu era al doilea după împăratul Artaxerx, și mare era întru împărăție, și mărit de jidovi și iubit, și povestea petreacerea la tot neamul său.

4. Și au zis Mardoheu: „De la Dumnezeu s-au făcut aceastea.

5. Că mi-am adus aminte de visul carele l-am văzut despre cuvintele aceastea, că n-au trecut dintr-însele cuvânt.

6. Izvorul cel mic, carele s-au făcut râu, și era lumină și soare, și era apă multă, Estir easte râul, pre care o au luat împăratul și o au făcut împărăteasă.

7. Iară cei doi bălauri eu sânt și Aman.

8. Iară neamurile ceale ce s-au adunat sânt cei ce au vrut să piarză numele jidovilor.

9. Iară neamul meu, acesta easte Israil, cel ce au strigat cătră Dumnezeu și s-au mântuit, și au mântuit Domnul pre norodul Său, și ne-au izbăvit Domnul pre noi din toate realele aceastea.

10. Și au făcut Dumnezeu seamne și minuni mari, care nu s-au făcut în neamuri.

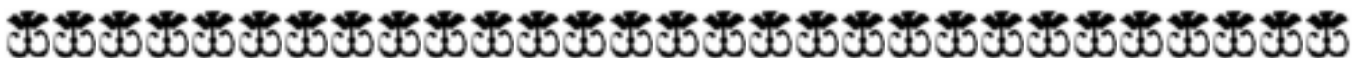
11. Pentru aceea, au făcut doao sorti, una pentru norodul lui Dumnezeu, alta pentru toate neamurile.

12. Și au venit amândoao sortile aceastea în ceas și în vreme și în zi de judecată înaintea lui Dumnezeu întru toate neamurile.

13. Și Și-au adus aminte Dumnezeu de norodul Său, și au îndreptat moștenirea Sa.

14. Și vor fi lor zilele aceastea în luna lui adar, în patrusprăzeace și cincisprăzeace zile a lunei aceștia, cu adunare și cu bucurie și cu veselie înaintea lui Dumnezeu, în neamuri, în veac, întru norodul Său, Israil.

15. În anul al patrilea, împărățind Ptolomeiu și Cleopatra, au adus Dositeiu, carele au zis că easte preot și levit, și Ptolomeiu, feciorul lui, cartea cea înainte pusă acelor ce să zic Frure, care au zis că easte, și o au tâlmăcit Lisimah Ptolomeiu, cel din Ierusalim.

CARTEA LUI IOV

Cuvânt înainte

ărut lucru să veade cum că cartea aceasta o au scris Moisi spre mângăierea neamului israiltenesc, când să asupra cu jugul cel greu a robiei eghiptenești. Temeiul părerii aceștia easte asămănarea graiului din cărțile lui Moisi cu a graiului din cartea aceasta. Că să poate zice că Moisi au scris cartea aceasta când lăcuia întră madianiteani și să ținea încă aminte pomenirea lucrurilor acelora, care nu demult s-au fost întâmplat. Moisi atunci în Araviia lăcuind, întâmplarea acestui om mare lezne o au putut ști, și vorbele și scrisorile ceale ce la mulți era cunoscute lezne le-au putut pune la rând bun. Măcar că nici aceasta nu au fost cu totul de lip-

să, de vreme ce Moisi lucrurile care le-au scris din însuflarea Duhului Sfânt le-au scris, precum și ceale ce să cuprind în Cartea Facerii. Unii socotesc că această istorie s-au întâmplat când era jidovii în pustie, pentru că aici nici o pomenire de leage nu să face, și o viață așa îndelungată să cuvine vremilor acelora.

Sânt unii învățați oameni carii zic că cartea aceasta s-au scris pre vremea robiei Vavilonului, pentru că multe vorbe haldești sânt într-însa, și graiul să veade amestecat din împărtășirea altor neamuri, și lucrul care de demult s-au făcut așa-l grăiaște, cât să facă cuvânt frumos și plin de învățătură.

Cum că Iov au fost și în greale nevoi au căzut și cum că muiarea și priiatinii întru acel chip au grăit, cum să cuprind întru această carte, și cum că pricea întră Iov și întră priiatini însuși Dumnezeu o au așezat, și cum iarăși s-au întors lui sănătatea și s-au înmulțit avuția, și casă cu prunci mulți s-au întemeiat lui adevărat easte. Dar toate cuvintele și așezarea lor și vorba întră ei și podoaba graiului socotesc unii că ar fi a lui Moisi. Însă foarte să înșeală talmudistii și anabaptistii, carii socotesc că această istorie easte scornită și numai pildă, măcar că nimenea nu tăgăduiaște că nu au fost poeticeaște în verșuri și în stihuri scrisă, și cu aceale cuvinte cu care s-au grăit, ci care întru acea vreme au putut a să grăi, că anevoie easte a creade cum că Iov, în niște dureri ca acealea, în verșuri au grăit cătră priiatini și ei cătră un om așa năcăjit cu verș ar fi grăit.

Vechimea cărții aceștia dintr-alte locuri ale S[c]ripturii să adeverează, cum easte din capul 2 a lui Tovit, din Iezechiil, cap 14, stih 14: „Și de vor fi acești trei bărbați în mijlocul lui, Noe și Daniil și Iov, aceștia cu dreptatea sa să vor mântui”. Și multe în psalmi, în Isaiia, în Ieremiia și într-alte cărți ale Sfintei Scripturi sânt luate dintr-această carte. Așa, cea ce să ceteaște, 1 Corint. 3, 19: „Că scris easte cel ce prinde pre cei înțelepți întru înțelepciunea lor”. Easte scris la Iov, cap 5, stih 13: „Cel ce prinde pre cei înțelepți”. Pilda acestui prea sfânt bărbat o pune înaintea credincioșilor să o urmeaze S. Iacov Apostol, cap 5, stih 11: „Răbdarea lui Iov ați auzit și sfârșitul Domnului ați văzut”.

Cea mai mare întrebare întră Iov și întră priiatinii lui easte: Oare numai cei răi să năcăjesc întru această lume, sau și cei buni și drepți? Împrotiva priiatinilor carii venise să-l mângăie, Iov arată că și cei buni să năcăjesc, a căruia cuvinte dumnezeiești sânt, iară nu toate care aorea fără de socoteală le grăiesc priiatinii lui. S. Grigorie Dialog, în cuvântul înainte la tâlcul care-l face în cartea aceasta, zice că Iov au venit ca să areate în năcazuri și în bătăi răbdarea, precum Avel au venit ca să areate nevinovăția, Enoh, ca să areate curăția inimii, Noe, ca să areate îndelungă răbdarea nădejdi și a lucrului, Avraam, ca să areate ascultarea, Isaac, ca să areate curățeniia vieții căsătorești, Iacov, ca să areate răbdarea ostenealei, Iosif ca să ne înveaște pentru reale a plăti bune.

CAP 1

Iov drept și fără de prihană jâr[t]veaște Domnului pentru fiii săi cei ce să ospăta unul la altul, a căruia averi cerându-le diiavolul toate i le dă Domnul, și, pierzându-și toate averile sale și omorându-i-să fiii, însuși cu seamnele mahnirii răbdătoriu să porneaște spre lauda lui Dumnezeu.

1. m oarecarele era în țara Avsi-
tidii, căruia era numele Iov, și
era omul acela fără de prihană,
drept, adevărat, cinstitoriu de
Dumnezeu, și să ferea de tot lucrul rău.

2. Și s-au născut lui șapte feciori și

trei feate.

3. Și era dobitoacele lui oi șapte mii,
cămile, trei mii, părechi de boi, cinci sute
și cinci sute de asine ce să păștea, și slugi
multe foarte, și lucruri mari era lui pre
pământ, și era omul acela de bun neam de-

spre răsăritul soarelui.

4. Și adunându-să feciorii lui unul la altul, făcea ospeațe în toate zilele, luând împreună cu sine și pre ceale trei surori ale sale, să mănânce și să bea cu dâșii.

5. Și după ce să sfârșea zilele ospățului, trimetea Iov și-i curăța, sculându-să de dimineață, și aducea pentru dâșii jertve, după numărul lor, și un vițal pentru păcat, pentru sufletele lor, că zicea Iov ca nu cumva să fie gândit feciorii reale spre Dumnezeu întru inimile sale, așa făcea Iov în toate zilele.

6. Și au fost în zioa aceea, și, iată, au venit îngerii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, și au venit împreună cu dâșii și diiavolul.

7. Și au zis Domnul diiavolului: „De unde ai venit?” Și răspunzind diiavolul Domnului, au zis: „Încungiurând pământul și străbătând ceale de supt ceriu, de față sânt”.

8. Și au zis lui Domnul: „Socotit-ai cu cugetul tău de robul meu Iov? Că nu este aseamenea lui din cei de pre pământ, om nevinovat, drept, adevărat, temătoriu de Dumnezeu, ferindu-să de tot lucrul rău”.

9. Iară diiavolul au răspuns și au zis înaintea Domnului: „Au, doară, în zădar se teame Iov de Dumnezeu?”

10. Au nu ai îngădit Tu toate ceale din afară și ceale dinlăuntru ale casii lui? Și toate ceale ce sânt primprejurul lui? Și lucrurile mâinilor lui le-ai binecuvântat și dobitoacele lui multe le-ai făcut pre pământ?

11. Ci trimite mâna Ta și Te atinge de toate câte are, fără numai de Te va binecuvânta în față”.

12. Atunci, zisă Domnul diiavolului: „Iată, toate câte are el le dau în mâna ta, dar de el să nu te atingi”. Și au ieșit diiavolul de la Domnul.

13. Și au fost într-o zi, feciorii lui Iov și featele lui bea vin în casa fratelui lor celui mai mare.

14. Și, iată, vestitoriu au venit la Iov și au zis lui: „Părechile de boi ara și asinele păștea aproape de dâșii.

15. Și venind prădătorii, le-au luat, și pre slugi i-au ucis cu sabii, și scăpând eu sângur, am venit să spui ție”.

16. Încă grăind acesta, venit-au alt vestitoriu la Iov și i-au zis lui: „Foc au căzut din ceriu și au amestuit oile și pre păstori așisderea i-au ars, și scăpând eu sângur am venit să-ți spui ție”.

17. Încă grăind acesta, au venit alt vestitoriu la Iov și i-au zis lui: „Haldeii au făcut asupra noastră trei căpetenii, și au încunjurat cămilele și le-au luat, și pre slugi i-au ucis cu sabiia, și am scăpat eu sângur și am venit să-ți spui ție”.

18. Încă acesta grăind, alt vestitoriu au venit, zicând lui Iov: „Feciorii tăi și

featele tale mâncând și bind la feciorul tău, fratele lor cel mai mare,

19. Fără de veaste au venit un vânt mare despre pustiiu și s-au atins de patru unghiuri ale casii, și au căzut casa preste feciorii tăi și au murit, și am scăpat eu sângur și am venit să-ți spui ție”.

20. Așa Iov, sculându-să, și-au rupt hainele sale și și-au tuns păru capului său și au prăsărat țărână preste capul său, și, căzând jos, s-au închinat Domnului și au zis:

21.* „Gol am ieșit din pântecele maicii mele, gol mă voiu și întoarce acolo, Domnul au dat, Domnul au luat, cum au plăcut Domnului, așa s-au și făcut, fie numele Domnului binecuvântat!”

22. Întru toate acestea ce s-au întâmplat lui, n-au păcătuit Iov înaintea Domnului și n-au socotit neînțelepție lui Dumnezeu.

CAP 2

Diiavolul, dobândind slobozenie de la Dumnezeu, lovește pre Iov cu bubă rea foarte, pre carele și muiarea lui îl provoazește. Iară trei priiatini ai lui, cercetându-l și fiindu-le milă de el, în șapte zile tăcând au șezut lângă el.

1. i au fost într-o zi, și au venit îngerii lui Dumnezeu să stea înaintea Domnului, și au venit diiavolul în mijlocul lor, ca să stea înaintea Domnului.

2. Și au zis Domnul cătră diiavol: „De unde vii tu?” Atuncea, zisă diiavolul înaintea Domnului: „Străbătând ceale de supt ceriu și încunjurând tot pământul am venit”.

3. Și au zis Domnul cătră diiavol: „Luat-ai aminte pre robul Mieu, Iov, că nu este ca dânsul din cei de pre pământ om fără de prihană, drept, adevărat, nevinovat, temătoriu de Dumnezeu, ferindu-să de tot răul, și încă să ține de nerăutate, iară tu ai zis să pierzi averile lui în zădar”.

4. Și răspunzind diiavolul, au zis cătră Domnul: „Piiale pentru piiale, și toate câte are omul le va da pentru sufletul său.

5. Dară nu așa, ci trimite mâna Ta și Te atinge de oasăle și carnea lui, de nu numai în față Te va binecuvânta”.

6. Și au zis Domnul diiavolului: „Iată, ți-l dau ție, numai de sufletul lui să te ferești”.

7. Și au ieșit diiavolul de la fața Domnului, și au lovit pre Iov cu bubă rea, de la picioare până la cap.

8. Și au luat Iov un hârb de și-au ras puroile sale, și au șezut în gunoiu, afară de cetate.

9. Și trecând vreamă multă, zis-au lui Iov muiarea lui: „Până când vei răbda, zicând: «Iată, voi aștepta încă puțină vreamă, așteptând nădejdea mântuirii mele?» Că, iată, au perit pomenirea ta de pre pământ, feciorii tăi și featele tale, durerile și chinurile pântecelui meu, cu carii în zădar m-am ostenit cu ne-

*Eclis.
5, 13
1 Timo.
6, 7

voință, ca vai de ei au perit, și tu însuți în putrăgiunea viermilor șezi, mâind afară supt văzduh, și eu rătăcesc ca o slujnică, umblând din loc în loc și din casă în casă, așteptând până va apune soarele, ca să mă odihnesc de ostenealele și de trudele și de durerile mele, care acum mă cuprind, ci zi vreun cuvânt cătră Domnul și mori!”

10. Iară el, căutând la dânsa, au zis: „Pentru ce ca o muiare din ceale fără de minte ai grăit? De am luat ceale bune din mâna Domnului, să nu răbdăm și ceale reale?” Întru toate aceastea ce s-au întâmplat lui, n-au greșit Iov cu buzele înaintea lui Dumnezeu.

11. Și auzind trei priiatini a lui toate realele ce au venit asupra lui, au venit fieștecarele din țara sa la el, Elifaz, împăratul temanilor, și Valdad, domnul safheilor, și Sofar, împăratul mineilor, și au venit la el, toți odată, ca să-l mângăie și să-l cerceteaze pre el.

12. Și văzindu-l pre el de departe, nu l-au cunoscut și, strigând cu glas mare, au plâns și și-au rupt fieștecarele haina sa, și au aruncat pământ pre capetele sale.

13. Au șazut lângă el șapte zile și șapte nopți, și nici unul dintră ei nu i-au grăit cuvânt, pentru că vedea că era rana groaznică și mare foarte.

CAP 3

Iov, îngăduind firii, își blastămă zioa nașterii sale și viața, însămnând nevoile oamenilor și de câte reale să mântuiaște cel ce de această lume curund să lipsește.

1. **D**upă aceastea, au deșchis Iov gura sa și au blăstămat zioa sa,

2. Zicând:

3. „Piiară zioa în carea m-am născut și noaptea aceea în care s-au zis: «Iată, bărbat!»

4. Noaptea aceea să fie întunearec, și să nu o cearce pre ea Domnul de sus și să nu vie preste ea lumină.

5. O cuprinză pre ea întunearecul și umbra morții, să vie preste ea negură, blăstămată să fie zioa aceea.

6. Și noaptea aceea să o cuprinză întunearecul, să nu fie în zilele anului, nici să se numere în zilele lunilor.

7. Ci noaptea aceea să fie cu dureri, și să nu vie preste dânsa veselie, nici bucurie.

8. Ci să o blastăme pre ea cel ce blastămă zioa aceea, cel ce va să prinză chitul cel mare.

9. Întunece-să stealele nopții aceia, să așteapte, și la lumină să nu vie, și să nu vază luceafărul răsărind.

10. Pentru că n-au închis porțile pântecelui maicii mele, că ar fi depărtat durearea de la ochii miei.

11. Pentru ce n-am murit în pântece? Și după ce am ieșit din pântece, căci nu am murit îndată?

12. Și pentru ce m-au pus pre genunche? Și pentru ce am supt țâțale?

13. Acum, dormind aș tăcea, și zăcând m-aș odihni.

14. Cu împărații, sfeatnicii pământului, carii să sumețea întru sabii.

15. Sau cu boiarii carii au mult aur, carii au umplut casele sale de argint.

16. Sau ca o lăpădătură, carea iasă din zgăul mâne-sa, sau ca pruncii carii n-au văzut lumina.

17. Acolo necredincioșii au ars iuțimea mâniei, acolo au odihnit cei osteniți cu trupul.

18. Și, împreună, cei veacinici nu au auzit glasul celui ce scoate birul.

19. Mic și mare acolo easte, și sluga nu se teame de domnul său.

20. Că pentru ce au dat celor din amărăciune lumină și viață sufletelor celor ce sânt în dureri?

21. Carii poftesc moartea și nu o nimeresc scurmându-o ca niște comoară,

22. Și să bucură de o nimeresc.

23. Moartea e odihna omului, că l-au acoperit pre el Dumnezeu.

24. Că mai înainte de mâncările mele, suspin vine mie, și lăcrămez eu cuprins fiind de frică.

25. Că frica de care m-am temut mi-au venit mie, și de ce m-am spăriiat, aceea m-au întâmpinat.

26. Nici am avut pace, nici mi-au ticnit, nici m-am odihnit, și mi-au venit mie mânie”.

CAP 4

Elifaz ceartă pre Iov pentru nerăbdarea și să nevoiaște a-i arăta că pentru păcatele sale să ceartă de la Dumnezeu, Carele celui nevinovat împrotivnice nu-i trimite.

1. **S**i răspunzind Elifaz Temaniteanul, au zis:

2. „Au, doară, de multe ori ți s-au grăit ție cu năcaz? Dară greutatea cuvintelor tale cine o va suferi?

3. Că de vreme ce tu pre mulți ai învățat și mâini slabe ai mângăiat,

4. Și pre cei neputincioși i-ai întărit cu cuvântul și genunchele ceale slabe le-ai îmbărbătat.

5. Și acum au venit asupra ta dureare, și s-au atins de tine și te-ai grăbit.

6. Oare nu easte frica ta întru nebunie, și nădejdea ta și răutatea căile tale?

7. Adu-ți aminte, dară, cine fiind nevinovat au perit, sau când cei drepți cu toată rădăcina au perit?

8. Ba încă am văzut că cei ce ară ceale fără de cale, și cei ce le samănă, dureri își seaceră sieși.

9. Din porunca Domnului vor peri și de duhul mâniei Lui să vor stânge.

10. Tăriia leului și glasul leoaiei și sumeția bălaurilor s-au stâns.

11. Furnico, leul au perit neavând mâncare, și puii leilor s-au părăsit unul pre altul.

12. Că de ar fi fost vreun cuvânt a-

*Ierem.
20, 14

devărat întru cuvintele tale, nimica dintr-aceaste răutăți nu te-ar fi întâmpinat, care nu va priimi urechiile mele înalte de la Dânsul?

13. De frica și de răsunarea de noapte au căzut frică preste oameni.

14. Frică m-au întâmpinat și cutrămur, și oasăle mele tare le-au clătinat.

15. Și duh preste fața mea au venit și mi s-au încrețit perii și carnea.

16. Sculatu-m-am, și n-am cunoscut, văzut-am, și nu era formă înaintea ochilor miei, ci numai boare și glas auzeam.

Jos 17. Au, doară, curat va fi muritoriul înaintea
25, 4 Domnului? Au din faptele Sale va fi fără prihană omul?

Jos 18. Slugilor Sale de nu creade, iară împotriva
15, 15 îngerilor Săi ceva strâmb au gândit.

2 Para. 19. Și pre cei ce lăcuiesc în casă de lut,
2, 4 dintre carii și noi dintru același lut sântem,
2 Petr. va cădea pre ei ca și carii.

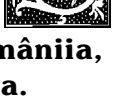
2, 4 20. Și de dimineața până seara nu vor mai fi,
că au perit, neputând să-și ajute șie.

21. Că au suflat asupra lor și s-au uscat,
perit-au pentru că n-au avut ei înțălepciune.

CAP 5

Elifaz iară ceartă pre Iov de nedreptate, că Dumnezeu pre nimene nu ceartă fără de vină, pentru aceeaa îndeamnă pre Iov să se întoarcă către Dumnezeu, și așa îi făgăduiaște că toate îi vor fi norocite, și lucrurile dumnezeieștii rânduiești spre făpturi le mărește.

1. i chiiamă de te va asculta cineva, sau de vei vedea pre vreun înger din cei sfinți.

2. Că pre cel fără de minte îl ucid de mâniia, iară pre cel rătăcit îl omoară râvna.

3. Iară eu am văzut pre cei fără de minte înrădăcinându-să, ci îndată au perit petreacerea lor.

4. Departe de mântuire vor fi fiii lor, și să vor smeri pre la ușile celor mai mici, și nu va fi cel ce izbăvește.

5. Că ceale ce au adunat ei dreptii le vor mânca, și ei din răutăți nu să vor scoate, răsipească-să tăriia lor.

6. Că nu va ieși din pământ osteneală, nici din munți va odrăsli dureare.

7. Dar omul să naște la osteneală, iară puii vulturului la înălțime zboară.

8. Însă eu mă voiu ruga Domnului, și pre Dumnezeul cel Atoatestăpânitoriu voiu chema,

9. Pre Cel ce face mari și necuprinse, mărite și minunate, cărora nu easte număr,

10. Pre Cel ce dă ploaie pre pământ și trimite apă preste ceale de supt ceriu,

11. Pre Cel ce înalță pre cei smeriți și rădică pre cei periți,

12. Pre Cel ce schimbă sfaturile celor vicleani, și nu vor face mâniile lor adevăr,

1 Corint. 13. Cel ce prinde pre cei înțălepti cu
3, 19 înțălepciune și mută sfatul celor mult încâlciți.

14. Zioa va întâmpina pre ei întunereac,

și în amiazăzi vor pipăi ca noaptea.

15. Și să piară în războiu, și cel neputincios să iasă din mâna celui puternic.

16. Și să fie celui neputincios nădejdea, iară gura celui năpăstuiitoriu să se astupe.

17. Iară fericit e omul pre carele ceartă Domnul, și dojenirea Celui Atotțiitoriu nu o lăpăda.

18. Că El rănește și vindecă, bate, și mâniile Lui tămăduiesc.

19. De șeasă ori din nevoi te va scoate, iară a șeaptea oară nu să va atinge de tine răul.

20. În foamete te va izbăvi de moarte, iară în războiu te va scoate din mâna fierului.

21. De biciul limbii te va ascunde și de răutățile viitoare nu te vei teame.

22. De cei nedrepti și fără de lege vei râde, și de fiirăle sălbatece nu te vei teame.

23. Iară fiirăle țarinii vor avea pace cu tine.

24. După aceeaa, vei cunoaște că va fi casa ta în pace, și petreacerea cortului tău nu va păcătui.

25. Și vei cunoaște că multă e sămânța ta, și fiii tăi ca iarba țarinei.

26. Și vei veni la groapă ca grăul cel copt, care în vreme s-au săcerat, sau ca un stog la arie în vreme bună adunat.

27. Iată, acestea așa le-am cercat, acestea sânt care le-am auzit, iară tu cunoaște ce ai făcut”.

CAP 6

Iov arată că cu mult mai greale pătimește decât ar fi ureadnic, jăluindu-să că-l părăsesc priiatinii, greu ceartă și pre acești trei carii venisă să-l mângăie pre dânsul și să roagă să-l asculte cu răbdare.

1. i răspunzind Iov, au zis:
2. „Că de ar ști neștine să-mi o-prească mâniia mea și durerile mele să le rădice cu jugul

împreună.

3. Și decât nășipul mării mai greu va fi, ci, precum să pare, cuvintele mele sânt reale.

4. Că săgețile Domnului în trupul meu sânt, a cărora mânie bea sângele meu, când încep a grăi, mă împung.

5. Că au, doară, în zădar va striga asinul sălbatec, fără numai când caută mâncare? Sau mugeaște bou la iasle când are de mâncat?

6. Au mânca-să-va pânea fără de sare? Sau easte gust în cuvinte deșerte?

7. Că nu poate înceta mâniia mea, că văz că put bucatele mele cum pute leul.

8. Că de va da și va veni cearerea mea, și nădejdea mea o va da Domnul.

9. Dacă au început Domnul, rănească-mă, iară până în sfârșit să nu mă omoară.

10. Și să-mi fie mie cetatea mormânt preste a căruia ziduri săream, nu mă voiu înalța, că n-am mințit cuvintele ceale sfinte ale Dumnezeului meu.

11. Că ce easte puterea mea, că rabd? Sau carea vremea mea, că îngăduiaște sufletul meu?

12. Au tărie de piatră easte tăriia mea? Au de aramă easte trupul meu?

13. Au nu întru Dânsul nădăjduiam? Iară ajutoriul s-au depărtat de la mine.

14. Mila s-au depărtat de la mine și cercetarea Domnului m-au trecut cu vedea-re.

15. Cei de aproape ai miei nu au căutat spre mine, ca pre un părau sac m-au părăsit, sau ca pre un val m-au trecut.

16. Cei ce să teamea de mine acum au năvălit asupra mea ca niște zăpadă, sau ca niște ghiiață înecată,

17. Carea să topeaște când să face căldură și nu să cunoaște unde au fost.

18. Așa și eu de toți sânt părăsit, și am perit și m-am înstrăinat din casa mea.

19. Vedeți căile temaneanilor, la cărările savoneanilor uitați-vă.

20. Și rușine vor plăti cei ce nădăjduiesc în cetăți și în bani.

21. Și voi m-ați asuprit pre mine fără de milă, ci, văzând rana mea, teameți-vă.

22. Că ce? Au, doară, am cerut ceva de la voi?

23. Au de tăriia voastră mi lipsă, ca să mă mântuiți de vrăjmași? Sau din mâinile putearnicilor să mă izbăviți pre mine?

24. Învățați-mă, și eu voi amuți, de m-am înșelat întru ceva, spuneți-mi.

25. Ci cum văz, reale sânt cuvintele celui drept.

26. Că nu ceiu tăriia voastră, nici musturarea voastră mă va face să încetez a grăi, că nu voi suferi vorba graiului vostru.

27. Ci cădeți numai asupra celui sărac și vă bateți joc de priiatinul vostru.

28. Și acum, căutând în fața voastră, nu voi minți.

29. Ședeți, dară, și nu fiți nedrepti, și iarăși ascultați îndreptarea mea.

30. Că nu este în limba mea strâmbătate, și gâtlejul meu au nu va cugeta înțelepciune?

CAP 7

Iov arată multe fealiuri de năcazuri ale sale și a vieții omenești, ci să nu i să răsplătească după fericirea vieții de acum; și ceare de la Dumnezeu să se sloboază din mișălătăți, mirându-să de rânduiala lui Dumnezeu pentru mișelul om.

1. u nu este ispită viața omului pre pământ? Și ca a năimitului de zi viața lui?

2. Sau ca o slugă care să teame de domnul său și nimerește umbră, sau ca un năimit carele așteaptă plata sa?

3. Așa și eu am ajuns luni deșearte, și nopțile durerilor s-au dat mie.

4. De mă culc, zic: «Când va fi zio?» Și deacă mă scol, iarăși: «Când va fi sară?» Și mă umplu de dureri de sara până dimineața.

5. Și să frământă trupul meu de putrezimea viermilor și moiou grunzii pământului, răzându-mă de puroi.

6. Și viața mea este mai ușoară decât graiul, și au perit întru nădejde deșartă.

7. Adu-Ți aminte, dară, că duhul meu este

viață, și nu să va mai întoarce ochiul meu ca să văză bune.

8. Nu mă va mai vedea ochiul celui ce mă vedea, ochii Tăi întru mine, și nu voi mai fi.

9. Ca un nor ce s-au curățit de la ceriu, că de să va pogorî om în iad, mai mult nu să va sui.

10. Nici să va întoarce la casa sa, nici-l va mai cunoaște pre el încă locul lui.

11. Nici eu, dară, voi cruța gura mea, ci voi grăi fiind în năcaz, deschide-o-voiu de amărăciunea sufletului meu fiind cuprins.

12. Oare mare sânt, au bălaur? Că ai pus preste mine pază?

13. Că am zis: «Mângăia-mă-va pre mine patul meu, și voi aduce la mine însumi osebi cuvânt zăcerii mele».

14. Înfricoșezi-mă cu visuri și cu vedenii mă îngrozești.

15. Dezlega-vei de duhul meu sufletul meu, și de moarte oasele mele.

16. Că nu voi trăi în veac ca să rabd, depărtează-Te de la mine, că deșartă e viața mea.

17. Că ce easte omul că l-ai mărit pre el? Sau că iai aminte spre el?

18. Sau că-l cercetezi pre el până dimineața? Și la odihnă îl vei judeca pre el?

19. Până când nu mă slobozi, nici mă lași? Până când voi înghiți scuipitul meu cu dureare?

20. De am păcătuit eu, ce voi putea face? Cel ce știi gândul oamenilor, pentru ce m-ai pus împotrivnic Ție? Și sânt Ție sarcină?

21. Pentru ce nu ai uitat fărădelegea mea și nu ai curățit păcatul meu? Și acum, în pământ voi merge, și mânecând mai mult nu voi fi”.

CAP 8

Valdad ceartă pre Iov pentru vorbe deșearte, și, îndemnându-l să se întorcă către Dumnezeu și spre mai bună viață, așa îi făgăduiaște că toate-i vor fi mai fericite; și-i arată câtu-i de deșartă nădejdea fățarnicilor, zicând că Dumnezeu celor buni bune, și celor răi numai reale le dă.

1. i răspunzind Valdad Savhitul, au zis:

2. „Până când vei grăi de aceea-tea, duh mult grăitoriu al gurii tale?

3. Au face Domnul strâmbătate când judecă? Sau Cel ce au făcut toate turbură ce e drept?

4. De au păcătuit fiii tăi înaintea Lui, au trimis în mână fărădelegile lor.

5. Iară tu mânecă către Domnul Atotțitoriu, rugându-te.

6. De vei fi curat și adevărat, va asculta rugăciunea ta și-ți va întoarce ție petreacerea dreptății.

7. Și vor fi ceale dintăiu ale tale puține, iară ceale de pre urmă ale tale nepovestite.

8. Că întrebă pre neamul cel dintăiu și cearcă pre urma neamului părinților.

- *Jos 9.*** Că noi sântem de ieri și nu știm, că
14, 2 umbră easte pre pământ vîiața noastră.
Psalm 10. Au nu aceastea te vor învăța pre tine și
143, 5 vor spune ție și din inimă vor scoate cuvinte?
11. Au odrăslește papura fără de apă, au înălța-să-va trestia fără de beutură?
12. Încă fiind în rădăcină, și nu să va săcera mai înainte de a bea toată iarba, au nu să uscă?
13. Așea vor fi ceale de apoi ale tuturor celor ce uită pre Domnul, că nădeajdea celui necurat va peri.
14. Că nelăcuită va fi casa lui, și pînjin va fi cortul lui.
15. De va propti casa sa, nu va sta, și când va prinde, nu va rămânea.
16. Că easte umed de soare, și din putrăjunea lui odrasla lui va ieși.
17. Pre grămadă de pietri va dormi, și în mijlocul pietricealelor va trăi.
18. Și de să va înghiți, locul îl va înșela pre el.
19. Nu ai văzut ca aceastea, că surparea necredinciosului ca aceasta easte și din pământ alta va odrăsli.
20. Că Domnul nu va lăpăda pre cel fără de răutate, și tot darul necredinciosului nu va priimi.
21. Iară gura celor adevărați să va umplea de răs, și buzăle lor de mărturisire.
22. Iară vrăjmașii lor să vor îmbrăca cu rușine, și lăcașul celui necredincios nu va sta”.

CAP 9

Zice Iov că Dumnezeu easte drept preste toate, nici poate omul învinge pre Dumnezeu de nedreptate; și omul, asemănându-să lui Dumnezeu, nu să poate îndrepta; să arată mărimea dumnezeieștii puteri și a înțelepciunii, ca nimenea să nu-i poată sta împotivă sau să-i răspundă. Dumnezeu ceartă și pre cei răi și pre cei nevinovați, și nevinovația sa o arată Iov spre priiatini, pomenind și năcazul.

1. i răspunzind Iov, au zis:
2. „Adevărat știu că așea easte, că cum va fi drept muritoriul la Domnul?
3. Că de va vrea să se judece cu El, nu-l va asculta pre el, ca să nu grăiască împotivă la nici un cuvânt al Lui din o mie.
4. Că cel înțelept easte la cuget tare și mare; cine s-au făcut vârtos înaintea Lui și au răbdat?
5. Cel ce învechește munții și ei nu știu, Cel ce surpă pre ei cu mânia;
6. Cel ce clătește cel de supt ceriu din temelii și stâlpul lui se vor clătina;
7. Cel ce zice soarelui și nu răsare și stealele le pecetluește;
8. Cel ce au întins ceriul sângur și umblă pre mare ca pre pământ;
9. Cel ce face Găinușea și Luceafărul de sara și Ralița de miiazănoapte și țitio-

CAP 8 ȘI 9

- riul răsăritului;
10. Cel ce face mari și neurmăte, mărite și minunate, căroră nu easte număr.
11. De mă va covârși, nu voiu vedea, și de mă va treace, nici așea n-am știut.
12. De va da morții, cine va abate sau cine va zice Lui ce ai făcut?
13. Că El au întors mânia, de El s-au plecat chiții cei de supt ceriu.
14. Iară de mă va asculta sau va aleage cuvintele meale.
15. Că de voiu fi drept, nu mă va asculta, judecării Lui mă voiu ruga.
16. Și de-L voiu chema și nu va auzi, nu voiu creade că au auzit glasul meu.
17. Au cu negura mă va sfărma? Și sfărmarile meale ceale multe s-au făcut în zădar.
18. Că nu mă lasă să răsufli, ci mă umplu de amărăciune.
19. Că poate, ca un putearnic, cine, dară, judecării Lui să va împotivi?
20. Că de voiu fi și drept, gura mea necredincioasă va fi, și de voiu fi fără prihană, strâmb mă voiu pogorî.
21. Că de am făcut fărădelege, nu știu cu sufletul, fără numai că mi să ia vîiața.
22. Pentru aceaea au zis: «Pre cel mare și putearnic îl piarde mânia.
23. Că cei răi în moarte mare vor fi, iară dreptii să batjocoresc.
24. Că s-au dat în mâinile celui necredincios, fețele judecătorilor lui acopere, iară de nu easte El, cine easte?»
25. Iară vîiața mea mai ușoară easte decât un alergătoriu, fugit-au și n-au văzut.
26. Au rămâne după corabii urmă de cale, sau după vulturul care zboară căutându-și mîncare?
27. Că de voiu zice, voiu uita grăind, plecându-mă cu fața, voiu suspina.
28. Clătescu-mă cu toate mădulările, că știu că nevinovat nu mă vei lăsa.
29. Și fiindcă sânt necredincios, pentru ce n-am murit?
30. Că de mă voiu spăla cu zăpadă și de mă voiu curăți cu mâni curate,
31. Destul m-ai muiat cu gunoiu și mi-ai făcut urât pre mine vājământul meu.
32. Că nu ești om ca mine, căruia voiu sta împotivă, ca deodată să venim la judecată.
33. O, de ar fi întră noi mijlocitoriu și carele să mustre și să auză întră amândoi.
34. Depărtează de la mine toiagul, și frica lui să nu mă îngrozască.
35. Și nu mă voiu teame, ci voiu grăi, că nu așea îndrăznesc.

CAP 10

Iov să tânguiaște pentru năcazul său, cercându-i pricina de la Dumnezeu, carea o arată a nu fi fost răutatea sa, nici neștiința lui Dumnezeu, care foarte bine cunoaște pre omul pre care l-au zidit; și iarăși pentru prisosința pedeapsii să plînge pre sine căci s-au născut.

1. stenind cu sufletul meu, suspinând, slobozi-voiu cătră El cuvintele mele, grăi-voiu, de amărăciunea sufletului meu fiind cuprins.

2. Și voiu zice cătră Domnul: «Nu mă învăța a fi necredincios, și pentru ce m-ai judecat așa?»

3. Au bine îți easte Ție de voiu face strâmbătate? Că nu bagi samă de lucrul mâinilor Tale, și la sfatul celor necurați ai luat aminte.

4. A[u] cum veade muritoriul vezi? Au cum veade omul vei vedea?

5. Au omenească easte viața Ta? Au anii Tăi, ca a bărbatului?

6. Că ai cercetat fărădelegea mea, și păcatele mele le-ai cercat.

7. Că știi că nimic fără de lege n-am făcut, dară cine easte carele din mâinile Tale să scoată?

8. Mâinile Tale m-au zidit și m-au făcut, după aceasta, mutându-Te, m-ai bătut.

9. Adu-Ți aminte că din lut m-ai făcut și iarăși în pământ mă vei întoarce.

10. Au nu ca laptele m-ai muls? Și m-ai închegat ca cașul?

11. Cu piiale și cu carne m-ai îmbrăcat, și cu oasă și cu vine m-ai înclăștat.

12. Și viață și milă mi-ai dat mie, și cercetarea Ta mi-au păzit duhul meu.

13. Aceastea avându-le întru Tine, știu că toate le poți, și nimica nu easte Ție cu neputință.

14. Că de voiu păcătui, mă vei păzi, și de fărădelegea mea nu m-ai făcut nevinovat.

15. Și de voiu lucra fărădelege, vai de mine, și de voiu fi drept nu-mi pociu rădica capul, că sânt plin de fărădelege.

16. Că mă prinzi ca un leu spre junghiare, și iarăși mutându-Te, greu mă pierzi.

17. Înnoind asupra mea cercetarea mea, și cu mânie mare Te-ai mâniaat asupra mea și ai adus preste mine ispită.

18. Pentru ce, dară, m-ai scos din pânțele și nu am murit? Și ochiul pre mine să nu mă fie văzut.

19. Și aș fi ca cum n-aș fi fost, pentru ce, dară, din pânțele nu m-ai mutat în mormânt?

20. Sau au nu e puțină vreamă a vieții mele? Lasă-mă să mă odihnesc puțin.

21. Mai înainte de ce voiu merge, de unde nu mă voiu mai întoarce.

22. În pământ întunecos și înneguros, în pământul întunecului celui veacinic, unde nu easte lumină, nici se veade viață muritorilor»”.

CAP 11

Sofar nedrept zice că Iov, pentru multe păcatele sale, care le numără, s-au certat de la Dumnezeu, arătând pre Dumnezeu a fi necuprins; însă lui Iov toate ceale fericite îi făgăduiaște, de să va întoarce.

1. i răspunzind Sofar Mineul, au zis:
2. „Cel ce grăiaște multe și răspuns va auzi, au și cel vorbitoriu să va părea că drept easte?”

3. Bine e cuvântat născutul din muiare, cel cu viață scurtă, nu fi mult în cuvinte, că nu easte cine să se pricească cu tine.

4. Că nu zice că: «Curat sânt cu faptele și fără de prihană înaintea Lui!»

5. Ci cum va grăi Domnul către tine și va deschide buzăle Sale ție?

6. Și după aceea va povesti ție putearea înțelepciunii, că cu mult easte mai presus de priceaperea ta, și atunci vei cunoaște că vreadnice de ceale ce ai păcătuit s-au întâmplat ție de la Domnul.

7. Au urma Domnului vei afla, au la marginile care au făcut Atotțitoriul ai ajuns?

8. Înalt e ceriul, și ce vei face? Și mai adânci decât ceale din iad, ce știi?

9. Sau mai departe decât măsura pământului sau lărgimea mării?

10. Și de le va strica toate, cine va zice Lui: «Ce ai făcut?»

11. Că El știe lucrurile celor fără de lege, și văzind ceale fără de cale, nu le va trece cu vederea.

12. Și omul într-alt chip înoată cu cuvintele, și muritoriul cel născut din muiare easte ca un asin sălbatic în pustie.

13. Că de ai curățit tu inima ta și întinzi mâinile tale cătră El,

14. De easte ceva fără de lege în mâinile tale, depărtează-o de la tine, și strâmbătate în casa ta să nu măie.

15. Că așa va străluci fața ta, ca apa cea limpede, și te vei dezbrăca de întinăciune, și nu te vei teame?

16. Și osteneala o vei uita ca un val ce au trecut și nu te vei îngrozi.

17. Și rugăciunea ta ca Luceafărul va fi, și ca amiazăzi va răsări tie viață.

18. Și vei fi nădăjduind că easte ție nădejde, și din griji și din purtare de grijă va răsări ție pace.

19.* Că vei avea liniște și nu va fi cine să se războiască cu tine, și schimbându-să, mulți să vor ruga ție. *Leviț. 26, 5

20. Și mântuirea va părăsi pre ei, că nădejdea lor e pierzare,* și ochii necredincioșilor să vor topi”. *Leviț. 26, 16

CAP 12

Iov, ca să rușineaze sumeția priiatinilor, zice că nime nu easte care să nu cunoască putearea și înțelepciunea lui Dumnezeu din ocârmuirea făpturilor, a căroră stat îl schimbă după vreamă Sa.

1. i răspunzind Iov, au zis:

2. „Apoi, voi sânteți oameni, au cu voi va muri înțelepciunea? *Jos 21, 3

3.* Că și eu am inimă ca și voi. [13, 2]

4.* Că bărbatul cel drept și fără de prihană s-au făcut de batjocură. *Pilde 14, 2

5. Că în vreme norocită au fost gătit să cază supt alții, și casăle lui să se prade de cei fără de leage.

6. Dară cu adevărat nici unul să nu nădăjduiască, rău fiind, nevinovat a fi, câți părăsesc pre Domnul, cum nu ar fi certare lor.

7. Ci întreabă pre ceale cu patru picioare, de-ți vor spune, și pre pasările ceriului, de-ți vor povesti.

8. Grăiaște pământului, de-ți va spune ție și-ți vor tălcui ție peștii mării.

9. Cine, dară, nu au cunoscut întru toate aceastea că mâna Domnului au făcut aceastea?

10. Și cum că în mâna Lui easte sufletul tuturor celor ce viețuiesc și duhul a tot omul.

Jos 11. Că ureachiia cuvintele le judecă, iară 34, 3 gâtlejul bucatele le gustă.

12. În multă vreme easte înțelepciunea, iară în multă viață easte știința.

13. La El easte înțelepciunea și putearea, la El easte sfatul și priceaperea.

14. De va surpa, cine va zidi?

Isaiia 15. De va închide pre oameni, cine le va 22, 22 deschide?

Apoca. 16. De va opri apa, va usca pământul, iară 3, 7 de o va slobozi, îl va piarde surpându-l.

17. La El easte putearea și tăria, la El easte știința și priceaperea, Cel ce robeaște pre sfeatnici și pre judecătorii pământului îngrozeaște.

18. Cel ce pune pre împărați pre scaune și încinge cu brâu mijlocul lor.

19. Cel ce bagă pre preoți în robie și surpă pre putearnicii pământului.

20. Cel ce schimbă buzele credincioșilor și cunoaște priceaperea bătrânilor.

21. Cel ce varsă necinste preste boiari și vindecă pre cei smeriți.

22. Cel ce descopere ceale adânci din întunec și au scos la lumină umbra morții.

23. Cel ce înșeală neamuri și le piarde, Cel ce aștearne neamuri și le povățuiaște.

24. Cel ce schimbă inimile boiariilor pământului și i-au făcut pre ei să rățăcească în calea carea n-au știut.

25. Să pipăie întunec, și nu lumină, și să rățăcească ca cel biiat.

CAP 13

Iov, învingând din vorbele lor pre priiatinii săi, zice că-i va certa Dumnezeu, și dreptatea sa și răbdarea împotriva priiatinilor o apără, întrebând pentru ce păcate așa mari îl ceartă Dumnezeu.

1. **N**ată, aceastea au văzut ochiul meu și au auzit ureachiia mea.

2. Și știu câte și voi știți, și nu sânt mai neînțelept decât voi.

3. Însă nu, ci voi grăi cătră Domnul, și voi muștra înaintea Lui de va vrea.

4. Iară voi sânteti doftori strâmbi și tămăduitori răilor toți.

5. Și, o, de ați amuți, ca să vă soco-

CAP 12 ȘI 13

tiți a fi înțelepți.

6. Și ascultați muștrarea gurii mele, și la judecata buzelor mele luați aminte.

7. Au, doară, nu înaintea Domnului grăiți și înaintea Lui ziceți înșălăciune?

8. Au, doară, vă îndoiiți? Și voi înșivă judecători vă faceți?

9. Că binele va urma pre voi, că de le veți face toate, vă veți adoge la Dânsul.

10. Și tot vă va muștra pre voi, iară de vă veți mira pre ascuns de feațe,

11. Au nu mânia Lui vă va îngrozi pre voi și frica Lui va cădea preste voi?

12. Și să va face trufia voastră ca cenușea, și trupul lut.

13. Tăceți, ca să grăiesc și să mă odihnesc de mânie.

14. Prinzind cărnurile mele cu dinții, iară sufletul meu voi pune în mână.

15. Măcar de mă va asupri Cel Putearnic, că au și început, tot voi grăi, și înaintea Lui mă voi muștra.

16. Și aceasta să va aleage mie spre mântuire, că înaintea Lui vicleșug nu va intra.

17. Ascultați, ascultați cuvintele mele, că de veți asculta, voi spune voao.

18. Iată, eu aproape sânt de judecata mea, știu eu că drept mă voi arăta.

19. Că cine easte cel ce să va judeca cu mine? Că voi tăcea și voi înceta.

20. Iară doao să-mi isprăvești (a), atunci de cătră fața Ta nu mă voi ascunde.

21. Mâna o depărtează de la mine și frica Ta să nu mă îngrozască.

22. Apoi mă vei chema, și eu voi auzi, sau vei grăi, și eu îți voi răspunde.

23. Câte sânt păcatele mele și fărădelegile mele? Învăță-mă care sânt?

24. Pentru ce ascunzi de cătră mine și mă socotești împotriva Ție?

25. Sau ca de o frunză ce să clătește de vânt Te vei spăria? Sau ca unei buruiane, ce să porneaște de vânt, stai împotriva mea?

26. Că ai scris asupra mea reale și mi-ai pus mie păcatele tinerețelor.

27. Și ai pus în puiadecă piciorul meu, și mi-ai păzit toate faptele mele, și la rădăcina picioarelor mele ai sosit.

28. Cel ce mă învechesc ca un foale sau ca o haină mâncată de molii.

CAP 14

Iov, socotind slăbiciunea omenească, să minunează de rânduiala lui Dumnezeu spre oameni, că după această viață așteaptă alta, și înainte-vesteaște învierea trupurilor.

1. **C**ă pământeanul născut din muiare easte cu viață scurtă și plin de mânie.

2.* Și ca o floare înflorind cade, și ca umbra fuge și nu stă.

3. Au nu și acestuia i-ai făcut cercetare și l-ai făcut să vie la judecată înaintea Ta?

20. (a) Să-mi faci.

*Sus 8, 9

Psalm 143, 5

* Psal. 4.* Că cine va fi curat de întinăciune?
50, 3 Nimene.

5. Măcar și o zi de va fi viața lui pe pământ, că numărate sânt lunile lui la dânsul, spre vreme le-ai pus și nu întreace.

6. Depărtează-Te de la dânsul, ca să se odihnească, și va plăcea lui viața, ca și năimitului.

7. Că copaciul are nădejde că, de să va tăia, iară va înflori, și odrasla lui nu va lipsi.

8. Că de va îmbătrâni în pământ rădăcina lui, și în piatră să va săvârși buciul lui.

9. De mirosirea apei va odrăsli și va face săcerătură ca un răsad tinăr.

10. Iară omul murind s-au dus, și căzind muritoriul, mai mult nu mai este.

11. Că cu vreme scade marea, și râul pustiindu-să au săcat.

12. Și omul adormind nu să va mai scula până când ceriul nu să va coasă, și nu să vor deștepta din somnul lor.

13. Și măcar de m-ai fi păzit în iad și m-ai fi ascuns pre mine, până Ți s-ar fi potolit mâniia Ta, și să-mi fi rânduit vreme, în care să-Ți aduci aminte de mine.

14. Că de va muri omul, va trăi după ce-și va sfârși zilele vieții sale, aștepta-voiu până ce iarăși voiu fi.

15. Apoi, mă vei chema și eu voiu auzi, și faptele mânilor Tale nu le depărta.

Jos 16. Și ai numărat deprinderile mele, și nu
31, 4 te va trece nimica din păcatele mele.

34, 21 17.* Pecetluit-ai în săculeț fărădelegile
*Pilde 5, 21 mele și ai însămnat orice fără de voie am greșit.

18. Și muntele căzind cură, și piatra să învecheaște în locul său.

19. Pietri au dumicat apele și au închegat apele ceale întinsă ale lutului pământului, iară așteptarea omului o au pierdut.

20. Întinsu-l-ai pre la sfârșit și s-au dus, mutat-ai fața lui și l-ai trimis.

21. Și de au fost mulți fiii lui, nu știe, și de au fost puțini, nu știe.

22. Ci numai trupul lui l-au durut, și sufletul lui au plâns”.

CAP 15

Elifaz muștră pre Iov de mândrie, de nerăbdare și de blăstămarea împotriva lui Dumnezeu, zice că înaintea lui Dumnezeu nimene nu este curat; însămnând blăstămarea necuraților și a fățarnicilor.

1. i răspunzind Elifaz Temaniteanul, au zis:

2. „Oare înțeleptul da-va răspuns duhul priceaperii și umplut-au de dureare pânțele?”

3. Muștrând cu cuvinte care nu să cuvin și cu cuvinte de care nici un folos nu este.

4. Au nu și tu ai depărtat frica și cuvinte ca aceastea ai săvârșit înaintea Domnului?

5. Vinovat ești cu cuvintele gurii tale,

nici ai ales cuvintele celor puternici.

6. Mustre-te gura ta, și nu eu, și buzăle tale mărturisească asupra ta.

7. Că ce e, au ești cel întâiu născut întră oameni? Au mai înainte decât dealurile te-ai alcătuit?

8. Au rânduiala Domnului ai auzit? Au sfeatnic te-au avut de lipsă pre tine Dumnezeu? Și la tine au sosit înțelepciunea?

9. Că ce știi tu ce nu știm noi? Și ce pricepi tu ce nu și noi?

10.* Ci și bătrân și vechiu este întră noi, mai îngreoiat de zile decât tatăl tău.

*Sira.
18, 8

11. Puține bătaii ai luat pentru ceale ce ai păcătuit, preste samă mult ai greșit.

12. Ce au îndrăznit inima ta? Sau ce au așteptat ochii tăi?

13. Că ai spart mâniia înaintea Domnului și ai scos din gură cuvinte ca aceastea?

14. Că cine fiind muritoriu va fi fără de prihană, sau cum va fi drept cel născut din muiare?

15.* Deacă sfinților nu creade și ceriul nu este curat înaintea lui.

*Sus
4, 18

16. Și urât și necurat este omul carele bea strâmbătățile ca o beatură.

17. Și voiu spune ție, ascultă-mă; dară ceale ce am văzut voiu povesti ție.

18. Ceale ce au zis înțelepții și nu au ascuns de cătră părinții săi.

19. Lor sânșuri s-au dat pământul, și nime de alt neam n-au venit preste ei.

20. Toată viața celui necredincios în grijă este, iară celui puternic ani numărați s-au dat.

21. Și frica lui în urechile lui, când va gândi că este în pace, va veni lui perire.

22. Nu creade că se poate întoarce din întunearec, că s-au dat în mâinile sabiei.

23. Și s-au rânduit spre hrană vulturilor, și au văzut întră sine că rămâne spre cădere, și zioa cea întunecoasă pre el va stârvi.

24. Și nevoie și năcaz îl va ținea pre el, ca un povățuitoriu de oaste, carele stă în fruntea taberii, va cădea.

25. Că au rădicat mâinile înaintea Domnului, și înaintea lui Dumnezeu Atotțuitoriu au stătut împotriva.

26. Și au alergat înaintea Lui cu ocară, cu cerbicea cea groasă a scutului său.

27. Că au acoperit fața sa cu seul său și au făcut răzor preste coapse (a).

28. Să mâie în cetăți pustii și să între în căsi nelăcuite, iară ceale ce au gătit ei alții le vor căra.

29. Și nu să va îmbogăți, nici vor rămânea averile lui, nici va pune pre pământ umbră.

30. Nici va scăpa de întunearec, ci stâlparea lui o va usca vântul, și floarea ei va cădea.

27. (a) În cea veachie să găsește și aceasta: și lauda lui sudalma.

31. Nu crează că va rămânea, că deșearte vor veni lui.

32. Tăierea lui mai înainte de vreme să va strica, și ramul lui nu să va țepeni.

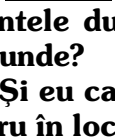
33. Să va culeage ca și strugurul cel acru mai nainte de vreme, și să cază ca floarea maslinului.

34. Că mărturiia celui necredincios easte moartea, și foc va arde casa celor ce iau daruri.

*Psal. 7, 15
Isaia 59, 4
35.* Și în pântece va zemisli dureri, și i să vor naște lui deșearte, și pântecele lui va răbda vicleșug”.

CAP 16

Iov, fiind mișcat de aspirarea priiatinilor, să plânge de durearea sa, arătând mărimea nevoii, și pre sine cu nedreptate a pătimi, care zice: Știe Dumnezeu.

1. i răspunzind Iov, au zis:
2. „Multe de aceastea am auzit, mângăitori celor răi sânteți toți.
3. Că ce e? Au easte rânduială în cuvintele duhului? Sau în ce-ți va fi greu a răspunde?
4. Și eu ca voi grăiesc, de ar fi pus sufletul vostru în locul sufletului meu, și eu v-aș grăi voao cuvinte, aș clăti capul ca și voi.
5. Și să fie tărie în gura mea, și pornirea buzelor nu o voi pregeta.
6. Că de voi grăi, nu mă va durea rana, și de voi și tăcea, au mai puțin mă voi răni?
7. Iară acum trudit și m-au făcut nebun și putrăd, și te-ai apucat de mine.
8. Întru mărturie m-am făcut și s-au sculat asupra mea minciuna mea, împotriva feații mele au răspuns.
9. Că mânia pornindu-să m-au oborât, scârșnit-au asupra mea cu dinții, săgețile tiranilor preste mine au căzut.
10. Cu căutarea ochilor au năvălit, cu ascuțitul m-au lovit în genunche, și odată au alergat asupra mea.
11. Că m-au dat Domnul în mâinile nedreptilor, și la cei necredincioși m-au aruncat.
12. În pace fiind m-au răsipit, și apucându-mă de păr, m-au smuls, pusu-m-au ca un semn.
13. Încungiuratu-m-au cu lănci, care le-au aruncat în rărunchii miei, fără de milă au vărsat pre pământ fiiarea mea.
14. Oborātu-m-au cădeare preste cădeare, alergat-au asupra mea cei putearnici.
15. Sac au cusut preste piialea mea, și tăriia mea în pământ s-au stins.
16. Pântecele meu s-au opărit de plânsoare, și preste geanele mele umbra morții.
17. Și strâmb nimica nu era în mâinile mele, și rugăciunea mea era curată.
18. Pământule, să nu acoperi sângele trupului meu, și să nu fie loc strigării mele.
19. Și acum, iată, în ceriuri e martorul meu, și știutoriul meu întru cei de sus.
20. Sosit-au rugăciunea mea la Domnul, și înaintea Lui pică ochiul meu.
21. Și să fie muștrare omului înaintea Dom-

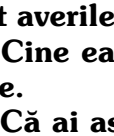
CAP 16 ȘI 17

nului, și fiului omului cu deaproapele său.

22. Și încă ani numărați mi-au venit mie, și voi merge pre calea pre carea nu mă voi mai întoarce.

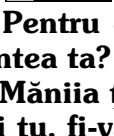
CAP 17

Iov zice că într-atâta năcaz nimic nu-i lipsește, fără numai moartea, și pre priiatinii, carii numai răsplătirea cea din lumea aceasta îi pomenesc, făr' de minte îi judecă, așteptând el odihna cea viitoare.

1. ieiu clătit de duh, și mă rog să mă îngrop și nu dobândesc.
2. Mă ostenesc rugându-mă, și ce voi face? Străinii mi-au furat averile.
3. Cine easte acesta? Cu mâna mea să se leage.
4. Că ai ascuns inima lor de înțelepciune, pentru aceaea nu vei înălța pre ei.
5. Părții să vor vesti reale, și ochii s-au topit pentru fii.
6. Și m-ai pus poveaste în neamuri și răs m-am făcut lor.
7. Că s-au întunecat de mânia ochii miei, încungiurat sânt tare de cătră toți.
8. Și s-au mirat de aceasta dreptii, și cel drept preste cel fără de lege să se rădice.
9. Și să ție cel credincios calea sa, și cel curat cu mâinile să ia îndrăzneală.
10. Însă nu, ci toți vă întăriți și veniți, că nu voi afla întră voi adevăr.
11. Zilele mele degrab au trecut și s-au rupt închieturile inimii mele.
12. Noaptea mi-au pus în [loc] de zi, lumina s-au apropiat de fața întunearecului.
13. De voi mai aștepta, iad casa mea va fi, și în ceață s-au așternut mie așternutul.
14. Moartea o am chemat să-mi fie tată, și putrăjunea să-mi fie mumă și soră.
15. Unde, dar, încă mai easte mie nădeajde? Au bunătațile mele le voi vedea?
16. Au să vor pogorî cu mine în iad? Au cu toate odată în țărână ne vom pogori?”

CAP 18

Valdat, muștrând pre Iov de trufie și de nerăbdare, însămnează blăstămurile celor necurați, ca să-și întoarcă judecata sa împotriva lui Iov, adecă, că numai pentru păcatele sale să pedepsește.

1. i răspunzind Valdat Siheteul, au zis:
2. „Până când nu vei înceta? Taci, ca să grăim și noi.
3. Pentru ce am tăcut ca niște dobitoace înaintea ta?
4. Mânia Ț-au făcut ție aceastea, că de vei muri tu, fi-va nelăcuit cel de supt ceriu? Au surpa-să-vor munții din temelii?
5. Și lumina celor necredincioși să va atinge și nu le va străluci lor flacăra.
6. Lumina lui întunearec să fie în lăcașul lui, și făcliia cea de pre el să va stânge.
7. Vâneaze cei mai mici averile lui și să rătăcească sfatul lui.
8. Puie-să piciorul lui în laț, și în mreajă

să se încurce.

9. Și să vie preste dânsul lațuri, să se întâlnească preste ei cei însătați.

10. Și să ascunză în pământ funiia lui și cursa lui pre cărări.

11. Împrejur să-l piarză pre el dureri, și mulți împrejurul picioarelor să vie în foamete strâmtă.

12. Și căderea lui s-au gătit minunată.

13. Să mănânce ramurile picioarelor lui.

14. Și ceale frumoase ale lui să le mănec moartea.

15. Să se rumpă din lăcașul lui sănătatea, și să-l ție pre el nevoie de vină împărătească.

16. Să lăcuiască în lăcașul său în noaptea sa, răsipi-să-vor ceale frumoase ale lui cu piatră pucioasă.

17. Dedesupt rădăcinile lui să vor usca și deasupra va cădea săcerișul lui.

Pilde 18. Pomenirea lui să piară de pre pământ, și numele lui va fi preste fața cea mai din afară.

2, 22

19. Împingă-l pre el din lumină într-un întunec, și din lume să-l mute pre el.

20. Și nu va fi cunoscut într-un norodul său, nici să se mântuiască supt ceriu casa lui, ci într-un ale lui să viețuiască alții.

21. Preste el au suspinat cei de pre urmă, iară cei dintâiu s-au mirat.

22. Acestea sânt casăle nedreptior, și acesta e locul celor ce nu știu pre Domnul”.

CAP 19

Iov, judecând pre priiatini nemilostivi, zice că pre dânsul fără de vină îl pedepsește Dumnezeu, nu pentru răutățile sale, ci pentru alte dreapte pricini, arătând amărăciunea năcașului și pre sine a fi părăsit de priiatini, pentru aceea să mângăie cu viitoarea înviare.

1. i răspunzind Iov, au zis:

2. „Până când năcăjiți sufletul meu și mă stricați cu cuvinte? Să știți numai că Domnul m-au făcut pre mine așa.

3. Grăiți împotriva mea și, nerușinându-vă de mine, mă asupriți.

4. Și cu adevărat eu am greșit, și greșeala mea la mine rămâne, a grăi cu cuvintele care nu să cuvinea, cuvintele mele s-au înșelat și nu au fost la vreamă.

5. Deci, acum, asupra mea vă măriți și mă înfrunțați cu ocări.

6. Să știți că Domnul este Cel ce m-au turburat, și tăria Sa preste mine o au înălțat.

7. Iată, răz ocările și nu voi grăi, striga-voiu și nicăiri judecată nu e.

8. Împrejur sânt zidit și nu voi trece, preste fața mea au pus întunec.

9. Și m-au dezbrăcat de mărire și au luat cununa din capul meu.

10. Ruptu-m-au împrejur și m-am dus, și au tăiat ca un copaci nădeajdea mea.

11. Și greu mie cu urgie mi-au făcut, și m-au socotit pre mine ca pre un vrăjmaș.

12. Și totodată au venit ispitele Lui

spre mine, căile mele le-au încunjurat șezătorii.

13. Frații miei s-au depărtat de la mine, și mai voit-au a cunoaște pre cei străini decât pre mine.

14. Și priiatinii miei nemilostivi s-au făcut, nu s-au apropiat de mine cei de aproape ai miei.

15. Și cei ce știa numele meu m-au uitat, vecinii casii și slujnicile; de alt neam eram înaintea lor.

16. Pre sluga mea o am chemat și n-au ascultat, și gura mea să ruga.

17. Și rugam pre muiarea mea și chemam cu blândețe pre fiii țiitoarelor mele.

18. Iară ei în veac m-au părăsit, când mă voiu scula, asupra mea grăiesc.

19. Cei ce mă știa m-au urât, și pre carii i-am iubit, aceia s-au sculat asupra mea.

20. În piialea mea au putrezit cărnurile mele, și oasele mele în dinți să țin.

21. Fie-vă milă de mine, fie-vă milă de mine, o, priiatini! Că mâna Domnului este care s-au atins de mine.

22. Pentru ce mă goniți ca și Domnul? Și de trupul meu nu vă săturați?

23. Că cine va da să se scrie graiurile mele și să se puie în carte în veac?

24. Cu condeiu de fier și de plumb, sau în pietri să se sape?

25. Că știu că veacinic este Cel ce mă va răsipi, și Carele va scula pre pământ piialea mea, care suferă acestea.

26. Că de la Domnul mi s-au săvârșit acestea, care eu mi le știu.

27. Pe care ochiul meu le-au văzut, și nu altul, și toate mie mi s-au săvârșit în sân.

28. Iară de veți zice: «Ce vom zice înaintea lui, și rădăcina cuvântului vom afla într-însul?»

29. Teameți-vă, dară, și voi de asupreală, că mânie va veni preste cei fără de leage, și atunci vor cunoaște unde le este avearea lor”.

CAP 20

Sofar, mișcat fiind de cuvintele lui Iov, zice că îi va asculta înfruntarea; și ce parte e celui necredincios la Dumnezeu cu multe cuvinte arată.

1. i răspunzând Sofar Mineul, au zis:

2. „Nu gândeam eu că tu așa vei răspunde împotriva, și nu înțelegi mai mult decât mine.

3. Învățătura rușinii mele voi auzi, și duhul din nepriceapere răspunde mie.

4. Au, doară, acestea le știi din anul de când s-au pus om pre pământ?

5. Iară veselii celor necredincioși este cădere minunată, și bucuria celor fără de leage, pierzare.

6. De să vor sui în ceriu darurile lui, și de să va atinge de nori jertva lui.

7. Când i să va părea că este întemeiat, atunci de tot va peri, și cei ce l-au știut pre el vor zice: «Unde este?»

8. Ca un vis ce au zburat nu să va afla, și au perit ca o nălucă de noapte.

9. Ochiul au văzut și nu va mai adaoge și nu-l va mai socoti pre el locul lui.

10. Pre fiii lui să-i piarză cei mai de jos, și mâinile lui să se aprinză de dureri.

11. Oasele lui s-au umplut de tinereațale lui, și cu dânsul vor dormi în țărână.

12. De să va îndulci în gura lui răutatea, ascunde-o-va pre ea supt limba sa.

13. Nu să va îndura de ea, și nu o va părăsi pre ea, și o va aduna pre ea în mijlocul grumazilor săi.

14. Și nu va putea să-și ajute șie, fiiare de aspidă easte în pânțelele lui.

15. Avuția cu nedreptu adunată să va scoate din casa lui, scoate-o-va pre ea îngerul.

16. Și mânia bălaurilor să-l sugă, și să-l omoară pre el limba șearpelui.

17. Să nu vază mulgerea dobitoacelor, nici pășunea mierii și a untului.

18. În zădar și în deșert s-au ostenit spre avuție, din care nu va gusta, ca oarece vartos care nu să poate mesteca, nici înghiți.

19. Că casăle multor putearnici le-au stricat, și lăcașul l-au jefuit și nu l-au întărit.

Sirah 5, 9 20. Nu easte mântuirea lui în avuții, și cu pofta lui nu să va mântui.

21. Nu vor fi rămășiță din bucatele lui, pentru aceaea nu vor înflori bunătățile lui.

22. Și când i să va părea că e plin, să va năcăji și toată nevoia va veni preste el.

23. De-ș va umplea cumva pânțelele său, trimite-va preste el iuțimea mâniei să speale preste dânsul dureri.

24. Și să nu scape din mâna fierului, să-l rănească pre el săgeată de aramă.

25. Săgeată să treacă prin trupul lui, și steale să umble întru lăcașurile lui, și frica vie preste el.

26. Și tot întunearecul să-l acopere pre el, mânca-l-va pre el foc nears și să spargă nemearnicul casa lui.

27. Și să descopere ceriul fărădelegile lui, și pământul să se scoale asupra lui.

28. Pierzarea să cuprinză casa lui, zioa mâniei să vie preste el.

29. Aceasta e partea omului necredincios de la Domnul, și agonisita averilor lui de la cercetătoriu”.

CAP 21

Iov, poftind să-l asculte cu răbdare priiatinii, cearcă pricina pentru ce unii necredincioși sânt fericiți până la sfârșitul vieții, iară cei curați să pedepsesc? Și răspunde că Dumnezeu ține pre cel necredincios spre zioa perirei, prin aceasta depărtând a priiatinilor mincinoasa mângăiare.

1. i răspunzind Iov, au zis :

2. „Ascultați, ascultați cuvintele mele, ca să nu fie mie de la voi această mângăiare.

3. Suferiți-mă și voiui grăi, și apoi nu

mă veți râde.

4. Că ce e? Au de la om easte mustrea mea? Sau pentru ce să nu mă măriiu?

5. Căutând la mine vă mirați, puind mâna pre obraz.

6. Că dacă-mi aduc aminte, mă turbur și mă dor cărnurile mele.

7.* Pentru ce necredincioșii trăiesc și îmbătrânesc, și în avuție? *Ieremi. 12, 1

8.* Sămânța lor după suflet, și fiii lor înaintea ochilor. *Avacu. 1, 3

9. Casăle lor sporesc, și frică nicăiri, și biciu de la Domnul nu easte preste ei. 13

10. Vaca lor nu au născut crud înainte de vreme, și n-au lăpădat ce au avut în pânțele, și nu au înșelat.

11. Și rămân ca niște oi veacinice, și pruncii lor pre aproape joacă.

12. Luând alăută și ceateră, și să veselesc cu glas de cântări.

13. Și au sfârșit întru bunătăți viața sa, și în odihna iadului au adormit.

14. Și au zis Domnului: «Depărtează-Te de la mine, că nu voiesc să știu căile Tale!»

15.* Au, doară, destul easte ca să slujim Lui? Și ce folos că vom ieși înaintea Lui? *Mala. 3, 14

16. Că în mâinile lor era bune, iară lucrurile necredincioșilor nu le vedea.

17. Încă și lumina necredincioșilor să va stinge, și surparea de tot va veni preste ei, și durerile mâniei va apuca pre ei.

18. Și vor fi ca niște pleave înaintea vântului, sau ca niște prav pre carele-l spulberă volbura.

19. Să lipsască fiilor averile lui, răsplăti-va spre el și va cunoaște.

20. Vază ochii lui junghiiarea sa, și de la Domnul să nu să mântuiască.

21. Că voia lui e în casa lui împreună cu el, și numărul lunilor lui s-au împărțit?

22. Au nu easte Domnul Cel ce învață înțeleagerea și știința? Și El judecă pre cei înțelepți?

23. Acesta va muri întru tăria puterii sale, și tot bine pătimit și bine petrecut.

24. Și ceale dinlăuntru a lui pline de său, și măduha lui să va vărsa.

25. Și acela moare de amărăciunea sufletului, nemâncând nici un bine.

26. Și toți aseamenea pre pământ vor dormi, și putrăjunea va acoperi pre ei.

27. Deci vă știu pre voi, că cu îndrăzneală stați împotriva mea.

28. Că ziceți: «Unde easte casa boiariului? Și unde easte acoperemântul lăcașurilor acelor necredincioși?»

29. Întrebați pre cei ce merg pre cale, și seamnele lor nu le înstrăinați.

30. Că la zioa peririi să ține cel rău, și la zioa mâniei lui să va aduce.

31. Cine va spune înaintea feații lui calea lui și ce-au făcut el? Cine-i va răsplăti?

32. Și el în groapă s-au adus, și preste mormânt au priveghiat.

33. Îndulcitu-s-au lui pietrile părăului, și tot omul va merge după dânsul și înaintea lui nenumărați.

34. Cum, dară, mă mângăiați în deșert? Și cum voi tăcea eu înaintea voastră ceva?”

CAP 22

Elifaz mustră pre Iov despre asuprirea săracilor și de alte nelegiuri, arătându-i că nu creade bine de dumnezeiasca rânduială și făgăduindu-i ceale bune de să va pocăi.

1. i răspunzind Elifaz Temaniteanul, au zis:

2. „Au nu Domnul easte Cel ce învață înțeleagerea și știința?

3. Că ce grijă e Domnului, oare fost-ai tu întru lucruri fără de prihană, sau ce folos că vei întinde tu calea ta?

4. Sau băgându-te în samă, muștra-te-va și va veni cu tine la judecată?

5. Au nu e răutatea ta multă și nenumărate sânt păcatele tale?

6. Că ai zălogit pre frații tăi în zădar și ai luat îmbrăcăminte celor goli.

7. Și cu apă n-ai adăpat pre cei sătoși, ci pre cei flămânzi i-ai lipsit de pâne.

8. Și te-ai mirat de fețele unora, și ai făcut pre săraci a lăcui pre pământ.

9. Și pre văduve le-ai slobozit deșerte, și pre sirimani i-ai năcăjit.

10. Pentru aceea, te-au încungiurat lațuri și degrabă te-au apucat războiu groaznic.

11. Lumina ți s-au întors întru întunecare, și dormind tu, te-au acoperit apa.

12. Au Cel ce lăcuiaște întru ceale înalte nu priveaște, și pre cei ce să purta cu sumeție i-au smerit?

13. Și ai zis: «Ce au cunoscut Cel tare? Au prin negură judecă?»

14. Nor e ascunderea Lui și nu să va vedea, și împrejurul ceriului umblă».

15. Au păzi-vei calea veacinică, carea o au călcat bărbații cei drepți?

16. Care s-au luat înainte de vreme, râu curgătoriu temeliile lor.

17. Cei ce zic: «Domnul ce va face noao, sau ce va aduce noao Atotțiitoriu?»

18. Și El au umplut casăle lor de bunătați, și sfatul celor necredincioși departe easte de la Dânsul.

Psal. 106, 42 19. Văzind dreptii au răs, și cel fără de prihană i-au batjocorit pre ei.

20. Au nu au perit starea lor? Și rămășița lor o va mânca focul.

21. Și fii vârtos, de vei răbda, și după aceea roada ta va fi întru bunătați.

22. Și priimeaște din gura Lui poruncă, și ia graiurile Lui în inima ta.

23. Iară de te vei întoarce și te vei smeri înaintea Domnului, și vei depărta din lăcașul tău ce nu e drept,

24. Va pune preste lut în piază și ca piază părăului Sofir.

25. Fi-va ție Cel Atotțiitoriu ajutoriu

de cătră vrăjmași, și curățit te va da ca argintul cel lămurit în foc.

26. După aceea, vei îndrăzni înaintea Domnului, căutând la ceriu veasăl.

27. Și când te vei ruga, te va asculta și va da ție ca să-ți dai rugămintele tale.

28. Și va așeza ție lăcuința dreptății, și pre căile tale va fi lumină.

29.* Că te-ai smerit pre tine, și va zice: «Sumețitu-s-au», și pre cel cu ochii plecați va mântui.

30. Izbăvi-va pre cel nevinovat, și tu te mântuiaște întru curăția mâinilor tale”.

*Pilde 29, 23

CAP 23

Iov, cu smerenie poftind dumnezeiasca judecată, arată că nu să pedepsește pentru păcatele sale, și cum că drept creade rânduiala lui Dumnezeu, Celui necuprins, Carele toate le face precum voiaște.

1. i răspunzând Iov, au zis:

2. „Și știu că din mâna mea muștrarea mea easte, și mâna Lui s-au îngreuiat spre suspinul meu.

3. Oare cine m-ar învăța ca să aflu pre El și să viu la sfârșit?

4. Zice-voiu mie judecată, și gura mea voiu umplea de muștrări.

5. Și voiu cunoaște tămăduirile care mi le va grăi, și voiu simți ce-mi va spune.

6. Și de va veni asupra mea cu vârtute multă, apoi cu puține nu mă va înfricoșea.

7. Că la El easte adevărul, și va scoate la sfârșit judecata mea.

8. Că de voiu merge întâiu, după aceea nu voiu mai fi, și de ceale de pre urmă ce voiu ști?

9. De-a stânga de va face El și nu voiu prinde, să va întoarce la dreapta și nu voiu vedea.

10. Că știe acum calea mea, alesu-m-au ca aurul.

11. Și voiu ieși întru poruncile Lui, că am păzit căile Lui, și nu mă voiu abate de la poruncile Lui.

12. Și nu mă voiu petrece, și în sânul meu am ascuns graiurile Lui.

13. Iară de au judecat El așa, cine easte carele va sta Lui împotrivă? Că ce au vrut El au și făcut.

14. Pentru aceea am grăbit la El, și dojenit fiind, am avut prilej de El.

15. Pentru aceasta, de la fața Lui voiu grăbi, voiu socoti, și mă voiu înfricoșea de El.

16. Și Domnul au muiat inima mea, și Atotțiitoriu au sârguit spre mine.

17. Că n-am știut că va veni mie întunecare, și fața mea o au acoperit negură.

CAP 24

Iov, ca să se areate a simți drept de dumnezeiasca rânduială, zice că lui Dumnezeu sânt cunoscute vremile, și numără multe fealiuri de nedreptăți a oamenilor, care El le va pedepsi.

1. entru ce de Domnul nu s-au ascuns ceasurile?

2. Iară cei necredincioși hotarul au trecut, turma cu păstoriul

jefuind.

3. Asinul săracului au luat, și vaca văduvei, pre carea o au făcut văduvă.

4. Abătut-au pre cei neputincioși de la calea cea dreaptă, și împreună s-au ascuns blânzii pământului.

5. Și au năvălit ca niște măgari în țarină asupra mea, ieșind după rânduiala lor, îndulcitu-s-au lui pâinea spre cei mai tineri.

6. Mai nainte de vreme au secerat țarina, nu a sa, cei neputincioși au lucrat viile celor necredincioși fără de plată și fără de mâncare.

7. Și pre mulți goli i-au făcut să doarmă fără de haine, și îmbrăcăminte sufletului lor o au luat.

8. De udarea munților să umezesc; neavând acoperemânt, cu piază s-au îmbrăcat.

9. Răpit-au de la țată pre cel siriman, și pre cel căzut l-au smerit.

10. Și pre cei goli i-au adormit cu strâmbătate, și pâinea celor flămânzi au luat.

11. În strâmtori cu strâmbătate au pândit, și calea dreptilor n-au știut.

12. Carii din cetate și din căsile sale s-au scos, și sufletul pruncilor au suspinat tare, și El pentru ce nu i-au cercetat pre aceștia până au fost ei pre pământ?

13. Pre pământ fiind ei, și n-au cunoscut, nici au știut calea dreptății, nici pre cărările lor n-au umblat.

14. Și cunoscând lucrurile lor, datu-i-au pre ei întru întunecare, și noaptea va fi ca un fur.

15. Și ochiul preacurvariului păzește întunecarecul, zicând: «Nu mă va lua aminte ochiul», și-și ascunde fața.

16. Săpat-au întru întunecare casă, zioa s-au ascuns pre sine, n-au cunoscut lumina.

17. Că dimineața lor umbră de moarte, că va cunoaște turburările umbrei morții.

18. Mai ușor easte decât fața apei, blastăme-să partea lor pre pământ, și să se vază oasele lor pre pământ uscate.

19. Că din sinul săracilor au răpit.

20. După aceea, s-au pomenit păcatul lor, și ca o ceață de roao nevăzută s-au făcut, și să se zdrobească tot cel nedrept ca lemnul cel fără de vindecare.

21. Și ceii stearpe nu i-au făcut bine, și pre muiarea săracă n-au miluit.

22. Și cu mânie au surpat pre cei neputincioși, sculându-să, dară nu va creade asupra vieții sale.

Apoc. 2, 21 23. Când să va bolnăvi, să nu nădăjduiască sănătate, ci va cădea cu boală.

22 24. Că la mulți rău au făcut înălțarea lui, și s-au veștejit ca și nalba în căldură, sau ca un spic uscat carele de sineși cade.

25. Iară de nu easte așa, cine easte cel ce zice că minciuni grăiesc eu? Și va socoti întru nimica cuvintele mele?”

CAP 25

Valdad zice că din înălțimea lui Dumnezeu și smereniia

CAP 24, 25 ȘI 26

oamenilor nu să poate îndrepta omul, lui Dumnezeu asemănându-să.

1. i, răspunzind Valdat Savhiteanul, au zis:
2. „Ce e, dară? Începutul, sau frica easte de la Cel ce face toată lumea întru cel înalt?

3. Că au socoteaște neștine că va fi delungare tălharilor? Și preste carii nu vor veni pândiri de la El?

4. Că cum va fi drept muritoriul înaintea Domnului, sau cum să va curăți cel născut din muiare?

5. De va porunci lunii, nu va lumina, și stealele nu sânt curate înaintea Lui.

6. Cu cât mai mult omul că easte putrăziciune și fiul omului viiarme!”

CAP 26

Iov zice că lui Dumnezeu nici un ajutoriu nu-i poate da omul, arătând necuprinsa lui Dumnezeu putere din lucrurile Lui.

1. i răspunzind Iov, au zis:
2. „De cine te apropii, sau pre cine vrei să ajuți? Au, doară, pre cel ce are tărie multă și pre cel ce are braț puternic?

3. Cui ai dat sfat? Au nu celui ce are toată înțelepciunea?

4. Pre carele urmezi? Au nu pre cel ce are vârtute foarte mare? Cui ai spus cuvinte? Și suflarea, care iasă din tine, a cui easte?

5. Au, doară, uriașii să vor cerca supt ape, și din cei ce lăcuiesc acolo?

6. Gol easte iadul înaintea Lui, și nu easte învălitoră pierzării.

7. Cel ce întinde miiazănoaptea pre nimică și spânzură pământul pre nimica.

8. Cel ce leagă apa în norii Săi, și n-au răurat norul dedesuptul Său.

9. Cel ce ține fața scaonului și întinde preste el norul Său.

10. Poruncă au pus preste fața apei, până la sfârșitul luminei cu întunecarecul.

11. Stâlpii ceriului s-au cutrămurat și s-au spăimântat de certarea Lui.

12. Cu vârtutea au potolit marea, și cu știința au așternut chitul.

13. Și încuietorile ceriului să tem de El, și cu porunca au omorât pre șarpele cel viclean.

14. Iată, aceastea sânt părțile căii Lui, și preste umezala cuvântului vom auzi întru El, și tăria trăznitului cine știe când o va face?”

CAP 27

Iov pururea statornic întru nevinovăția sa, lăpădând hula priiatinilor, arată cum pre cei necredincioși din fericirea cea scurtă a aceștii vieți la chinuri îi răpeaște Dumnezeu.

1. i adăogând încă Iov, au grăit, zicând:

2. „Viu e Dumnezeu, Carele așa m-au judecat, și Atotșitorul, Cel ce au amărât sufletul meu.

3. Că până va fi în mine sufletul și duh

dumnezeiesc în nările mele,

4. Nu vor grăi buzele mele fărădelege, nici sufletul meu va cugeta nedreptăți.

5. Să nu fie ca să vă zic eu pre voi drepti, până când voiu muri, că nu voiu depărta de la mine nerăutatea mea.

6. Și la dreptate luând aminte nu voiu înceta, că nu știu să fi făcut ceva fără de cuviință.

7. Ci să fie vrășmașii ca surparea celor necredincioși, și cei ce să rădică asupra mea, ca perirea celor fără de leage.

8. Și ce nădejde easte celui necredincios? Că așteaptă și nădăjduiaște spre Domnul, au, doară, mântui-să-va?

9. Au asculta-va Dumnezeu rugăciunea lui? Sau nevoie va veni lui?

10. Au are vreo îndrăzneală înaintea Lui? Sau când îl va chema El, asculta-va?

11. Deci voiu spune voao ce easte în mâna Domnului; ceale ce sânt la Atotțitorul nu voiu minți.

12. Iată, toți știți că deșearte spre deșearte adaogeți.

13. Aceasta easte partea omului necredincios de la Domnul, și agonisala celor putearnici va veni de la Totțitorul preste ei.

14. Și de vor fi mulți fiii lor, spre junghiiare vor fi, și de vor ajunge să se facă bărbați, vor ceare.

15. Și cei ce sânt pre lângă el cu moarte vor muri, și văduvele lor nimenea nu le va milui.

16. Și de va aduna ca pământul argintul și ca lutul va găti aurul,

17. Aceastea toate dreptii le vor moșteni, cei adevărați vor ținea banii lui.

18. Și va fi casa lui ca moliile și ca păinjinul (a).

Psal. 48, 18 19. Bogatul va adormi și nu va mai adaoge, ochii săi au deșchis și nu easte.

20. Încungiura-l-vor pre el ca apa durerile, și noaptea îl va răpi pre el ceața.

21. Și-l va lua pre el arsura, și să va duce și-l va vântura pre el din locul lui.

22. Și va arunca preste el, și nu-i va fi milă, din mâna lui cu fuga va scăpa.

23. Plesni-vor preste el mâinile sale, și va suiera pre el din locul lui.

CAP 28

Iov și spre nevinovăție s-au sârguit, că aceasta singură easte calea a dobândi înțelepciunea, carea o arată a fi cu mult mai scumpă decât aurul, și cu nașterea și cu vrednicia lucrului; iară lui Dumnezeu a fi cunoscute toate ceale ascunsă ale firii, și cum că înțelepciunea din ceriu să dă, nu să cumpără cu bani, a cărui înțelepciuni o pârțică oarecarea să împărtășeaste prin frica lui Dumnezeu.

1. ă easte argintului loc unde să face, și easte aurului loc unde să lămureaste.

2. Că fierul din pământ să face, și arama ca piatra să ciopleaste.

3. Rânduială au pus întunearecului, și tot sfârșitul el îl socoteaste; piatră, întunearec și umbra morții.

4. Rumperea păraului e din năsip, și cei ce uită calea cea dreaptă au slăbit și din oameni s-au clătit.

5. Pământul din carele au ieșit pâne s-au strămutat dedesupt ca focul.

6. Locul safirului, pietrele lui, și lutul, aurul lui.

7. Cărarea carea nu o au cunoscut pasărea și nu o au văzut ochiul vulturului.

8. Și nu o au călcat fiii mândrilor, nici o au trecut leul.

9. În colțuroasă au întins mâna sa și au stricat dezrădăcinând munții.

10. Gropile apelor, vizuniile țarmurile râurilor au rumt, și tot ce e scump au văzut ochiul meu.

11. Și adâncurile râurilor au descoperit, și au arătat putearea sa la lumină.

12. Și înțelepciunea unde s-au aflat? Și carele e locul științei?

13. N-au văzut om calea ei, nici s-au găsit întru oameni.

14. Adâncul au zis: «Au easte întru mine!» Și marea au zis: «Nu easte cu mine!»

15.* Nu să va da aurul închis pentru ea, și nu va sta argint schimbarea ei.

*Înțele. 7, 9

16. Nu va fi mai de jos decât aurul Sofir, cu onih scump și cu safir.

17. Nu să va protivi cu ea aurul și glajea, și schimbarea ei vase de aur.

18. Ceale înalte și gavis nu să vor pomeni, și trage înțelepciunea mai mult decât ceale mai dinlăuntru.

19. Nu să va potrivi cu ea piatra topazion din Etiopia, nu va fi mai de jos decât aurul cel curat.

20. Și înțelepciunea de unde s-au aflat? Și carele easte locul priceaperii?

21. Ascunsă easte de tot omul, și de pasările ceriului e ascunsă.

22. Pierzarea și moartea au zis: «Și am auzit mărirea ei».

23. Dumnezeu bine au întărit calea ei și știe locul ei.

24. Că El veade pre tot cel de supt ceriu și știe toate ceale de pre pământ.

25. Cel ce au făcut cumpăna vânturilor și măsurile apei.

26. Când au făcut, precum au văzut au numărat, și calea, întru glasuri de vremi cu trăznituri.

27. Atunci o au văzut pre ea și o au spus pre ea, gătitu-au și o au cercetat.

28. Și au zis omului: «Iată, frica lui Dumnezeu easte înțelepciunea, iară a să feri de reale easte știința»”.

18. (a) În cea rumânească veachie mai easte: ceale ce au păzit.

CAP 29

Iov, dorind fericirea cea dintâiu, cu multe cuvinte o povestează, împreună cu faptele sale ceale bune, ca șieși să-și izbândească de împotivitoarea hulă a priiatinilor.

1. **S**i adăogând încă Iov, au zis, grăind:
2. **S**„Cine mă va pune în lunile zilelor celor mai dinainte, în care mă păzea Dumnezeu?
3. Când strălucea lumina Lui preste capul meu, și cu lumina Lui umblam întru întunearec,
4. Când aveam căi destule, când Dumnezeu cerceta casa mea,
5. Când eram bogat foarte, și împrejurul meu slugile mele,
6. Când curgea pre căile mele unt, și munții miei izvorea lapte,
7. Când ieșeam dimineața în cetate, și în uliță mi să punea mie scaon,
8. Când deacă mă vedea cei tineri, să ascundea, iară cei bătrâni toți să scula?
9. Și boiarii înceta a grăi puind deagetul preste gură.
10. Și cei ce auzea mă fericea, și limba lor s-au lipit de gâtulejul lor.
11. Cu ureachia au auzit și m-au fericit, și ochiul, văzindu-mă, s-au abătut.
12. Că am mântuit pre cel sărac din mâna celui putearnic, și sirimanului, căruia nu era ajutoriu, am ajutat.
13. Bindecuvântarea celui pierdut preste mine să vie, și gura văduvii m-au bindecuvântat.
14. Și cu dreptatea mă îmbrăcam, și mă învăleam cu judecata ca cu o haină.
15. Ochiu eram orbilor și picior șchiopilor.
16. Eu eram tată celor neputincioși, și judecata, carea nu o am știut, o am cercat.
17. Și am zdrobit măsealele nedreptilor, din mijlocul dinților lor jefuire am scos.
18. Și am zis: «Vârsta mea va îmbătrâni ca un bucium de finic, multă vreme voiu trăi.
19. Rădăcina mea s-au deșchis pre apă, și roao va rămânea în săcerișul meu.
20. Mărire mea e noao cu mine, și arcul meu în mâna lui merge».
21. De mine auzind au luat aminte, și au tăcut la sfatul meu.
22. La cuvintele mele n-au adaos, ci să bucura când le grăiam lor.
23. Precum pământul cel însătoșat așteaptă ploaia, așa aceștia graiul meu.
24. De radeam cătră ei, nu credea, și lumina feții mele nu cădea.
25. Ales-am calea lor și am șezut boierind, și am lăcuit ca un împărat încungiurat de voinici, ca cel ce mângăiam pre cei supărați.

CAP 30

Iov plânge fericirea cea dintâiu, carea lăsând Dumnezeu i s-au întors lui spre mare ticăloșie.

CAP 29 ȘI 30

1. **N**ară acum mă batjocoresc cei mai tineri, acum mă dojenesc în parte, pre a căroră părinți nu-i băgam în samă și nu-i socoteam vreadnici să-i puiu cu câinii dobitoacelor mele.
2. Și tăriia mânilor lor ca o nimica au fost înaintea mea, întru ei au perit sfârșitul.
3. Cei ce să lupta cu lipsa și cu foametea, cei ce fugea în locuri fără de apă, ieri năcăjiți și chinuiți.
4. Cei ce rodea scoarțele arborilor, și rădăcina buruianelor era bucata lor.
5. Cei necinstiți și lăpădați și lipsiți de tot binele, care și rădăcinile leamnelor le rodea de foamete mare, s-au sculat asupra mea furi.
6. A căroră casă era gaori de pietri.
7. În mijlocul locurilor celor ce răsuna, striga, și supt uscăciuni sălbatece petrecea.
8. Fiii celor fără de minte și necinstiți, a căroră numele și mărire au perit de pre pământ.
9. Iară acum eu sânt ceatara lor, și mă țin poveaste.
10. Și m-au urât depărtându-să departe, și asupra feții mele au scuipat.
11. Că deșchizind tulba sa m-au chinuit, și frâu au pus feții mele.
12. Spre odrasla cea de-a dreapta s-au sculat, piciorul său l-au întins, și au făcut preste mine cale, cărările peririlor.
13. Bătutu-s-au cărările mele, că m-au dezbrăcat de vejmântul meu.
14. Cu săgețile lui m-au săgetat, și face cu mine cum îi easte voia, întru dureri m-am frământat.
15. Întorcu-mi-să durerile, dusu-s-au ca un vânt nădeajdea mea, și ca un nor mântuirea mea.
16. Și acum, preste mine să va vărsa sufletul meu, și mă țin pre mine zilele durerilor.
17. Noaptea oasele mele s-au sfărmat și vinele mele s-au dezlegat.
18. Cu multă tărie s-au apucat de haina mea, și ca gulerul cămeșii m-au cuprins pre mine.
19. Socotitu-m-ai pre mine ca lutul pre pământ, și în țărână partea mea.
20. Și am strigat cătră Tine, și nu mă ascuți, stătut-au și m-au socotit.
21. Și s-au suit preste mine fără de milă, cu mână tare m-ai bătut.
22. Și m-ai încungiurat cu dureri și m-ai lăpădat de la mântuirea mea.
23. Că știu că moartea mă va surpa, că casa a tot muritoriul easte pământul.
24. Și, o, că de aș putea pre mine să mă omor, sau să rog pre altul ca să facă mie aceasta.
25. Iară eu preste tot neputinciosul am plâns, suspinat-am când am văzut om în nevoie.
26. Și când așteptam eu bunătați, mi-au sosit mai multe zile de răutăți.
27. Inima mea s-au înfierbântat, și nu va tăcea, apucatu-m-au zilele sărăciei.

28. Suspinând am mers fără de frâu, și am stătut într-o adunare strigând.

29. Și m-am făcut frate sirinilor și priiatin străuților.

30. Și piialea mea s-au negrit foarte și oasăle mele de arsură.

31. Și s-au întors în jeale ceatara mea și cântarea mea, mie în plâns.

CAP 31

Iov să curăț de ceale ce i-au aruncat priiatinii și arată cât de fără de prihană au trăit când au fost fericit.

1. egătură am făcut cu ochii miei, și nu voiu cugeta spre fecioară.

2. Și ce au împărțit Dumnezeu de sus? Și moștenirea celui destul din ceale înalte?

3. Vai! Perire este celui nedrept și înstrăinare celor ce fac fărădelege.

4. Au nu va vedea El calea mea și toate cărările mele va număra?

5. Și de am umblat cu batjocoritorii, sau de s-au grăbit piciorul meu spre vicșug.

6. Că am stat în cumpănă dreaptă și au văzut Domnul nerăutatea mea.

7. De s-au abătut piciorul meu din cale, și de au urmat ochiul Lui inima mea, și de m-am atins cu mâinile mele de daruri,

8. Să samăn și alții să mănânce, și fără de rădăcină să fiu pe pământ.

9. Sau de au urmat inima mea la muierea altui bărbat sau de am pândit la ușile ei,

10. Să placă și muierea mea altuia, și fiii miei să se smerească.

11. Că iuțimea mâniei e neoprită a spurca muierea bărbatului.

12. Că foc arzătoriu este în toate zilele, și la carele vine din rădăcină îl piarde.

13. Sau de am nebăgat în samă judecata slugii sau a slujnicii mele, când s-au judecat la mine.

14. Că ce voiu face când mă va cerceta Domnul? Și când va fi întrebare, ce voiu răspunde?

15. Ce e? Au nu precum eu am fost în pântece și ei au fost, și aseamenea am fost în pântece.

16. Și pre cei neputincioși carii avea lipsă nu i-am înșelat, și ochiul văduvei n-am pofțit.

17. Și de am mâncat pânea mea sângur și n-am dat și celui sărac dintr-însa.

18. Că din tinerețele mele am hrănit ca un părinte, și din pântecele maicii mele am povățuit.

19. Sau de am trecut pre cel gol, care perea, și nu l-am îmbrăcat.

20. Și cei neputincioși de nu m-au binecuvântat, și din tunderea mieilor miei s-au încălzit umerii lor.

21. De am rădicat asupra săracului mâna, nădăjduind că mult ajutoriu îmi este mie,

22. Să se despartă umărul meu din închietu-

ră, și brațul meu din cot să se zdrobească.

23. Că frica Domnului m-au contenit, și de povara Lui nu voiu suferi.

24. De am pus aurul putearea mea, sau de am nădăjduit în piatră scumpă,

25. Sau de m-am bucurat când mi s-au făcut avuție multă și când am pus mâna pre nenumărate.

26. Au, doară, nu vedeam soarele care luminează că lipsește, și luna scăzind, că nu este într-însele lumină?

27. Și de s-au înșelat pre ascuns inima mea, de am pus mâna mea pre gura mea și o am sărutat,

28. Și aceasta este fărădelegea mea, cea mai mare de să va socoti, că am mințit înaintea Domnului celui Înalt.

29. Și de m-am bucurat de căderea nepriiatinilor miei, și de au zis inima mea: «Bine,

30. Să auză urechiia mea blăstămul meu, și să fiu de ocară în norodul meu, defăimat».

31. Și de au zis de multe ori slujnicile mele: «Cine ne-ar da noao din cărnurile lui să ne săturăm?» Fiind eu foarte bun.

32. Și afară nu mânea străin, și ușea mea la tot cel ce vinea să deschidea.

33. Și de am păcătuit fără de voie, și am ascuns păcatul meu,

34. Că nu m-am rușinat de multă mulțimea gloatei, ca să nu mărturisesc înaintea lor.

35. Și de am lăsat pre cel neputincios să iasă din ușea mea cu sinul deșert,

36. Cine-mi va da auzitoriu? Și de nu m-am temut de mâna Domnului, și scrisoarea care aveam asupra cuiva pre umere puind-o cu mâna o ceteam,

37. Și o rumpeam și o dam, nimica luând de la datornic.

38. De au suspinat pământul vreodinioară asupra mea, sau de au plâns răzoarele lui împreună,

39. Sau de am mâncat vârtutea lui singur fără de preț, și sufletul Domnului pământului înșelând l-am întristat,

40. În loc de grâu să-mi răsară urzică, și în loc de orz spini”. Și au încetat Iov a grăi.

CAP 32

Iov, făcând să tacă priiatinii, împreună cu dânșii să mustră de neînțelepciune de la Elius, care își laudă înțelepciunea sa.

1. i au încetat și cei trei priiatini a mai grăi împotriva lui Iov, că era Iov drept înaintea lor.

2. Și s-au mâniat Elius, al lui Varahiil Vuziteanul, din neamul lui Ram, a țării Avsitidii, și s-au mâniat pre Iov foarte, căci să vestea pre sine drept înaintea Domnului.

3. Și asupra celor trei priiatini s-au mâniat foarte, pentru că n-au putut să răspundă împotriva lui Iov și tot l-au socotit a fi necredincios.

4. Și Elius aștepta să răspundă ei lui Iov, pentru că era mai bătrâni de zile decât el.

5. Și au văzut Elius că nu easte răspuns în gura celor trei bărbați, și s-au mâniat foarte.

6. Și răspunzind Elius, a lui Varahiil Vuziteanul, au zis: „Fiindcă eu sânt mai tinăr cu anii, iară voi sântei mai bătrâni, pentru aceea am tăcut, temându-mă a vă spune voao știința mea.

7. Și am zis că nu easte vreamea ceaea ce grăiaște, că cei de mulți ani știu înțelepciunea.

8. Ci duh easte în oameni, iară în suflarea Atotțiitoriului easte ceaea ce învață.

9. Nu cei cu ani mulți sânt înțelepți, nici cei bătrâni știu judecata.

10. Pentru aceea am zis: «Ascultați-mă, și voi spune voao ceale ce știu.

11. Băgați în urechi graiurile mele, că voi grăi de veți asculta, până când vă priceați cu cuvintele?»

12. Și până gândeam că veți zice ceva, socoteam; dar, iată, nu easte cine din voi să poată muștra pre Iov și să răspundă cuvintelor lui.

13. Ca să nu ziceți: «Aflat-am înțelepciunea, Domnului adăogându-ne».

14. Și la om v-ați întors a grăi cuvinte ca aceastea.

15. S-au spăimântat, n-au răspuns mai mult, au învechit de la sine cuvintele.

16. Că am așteptat și n-am grăit, că au încetat și n-au răspuns”.

17. Și răspunzind Elius, au zis: „Iarăși voi grăi.

18. Că plin sânt de cuvinte, că mă piiarde duhul pântecelui.

19. Și pântecelul meu easte ca un foale legat plin de must ce fiiarbe, sau ca un foale de aramă spart.

20. Grăi-voiu ca să mă odihnesc, deșchizind buzele.

21. Că de om nu mă voi rușina, și de muritori nu mă sfiesc.

22. Că nu știu a mă mira de feațe, iară de nu, și pre mine moliile mă vor mânca.

CAP 33

Elius să nevoiaște a arăta pre Iov din vorbele lui că nu easte drept, zicând: „Cum vorbeaște Dumnezeu omului ca să-l înveațe și să-l cearte și pocăindu-să să I să milostivească?”

1. scultă, o, Iov, cuvintele mele, și bagă în urechi graiul meu.

2. Că, iată, am deșchis gura mea și au grăit limba mea.

3. Curată e inima mea întru cuvinte, și priceaperea buzelor mele curate va gândi.

4. Duhul cel dumnezeiesc easte, Cel ce m-au făcut pre mine, și însuflarea Atotțiitoriului easte ceaea ce mă învață pre mine.

5. De poți, dă-mi răspuns la aceastea, așteaptă, stăi cătră mine și eu cătră tine.

6. Din lut ești fu făcut ca și eu, dintru același amândoi sântem făcuți.

7. Să nu te îngrozască frica mea, nici mâna mea grea să fie preste tine.

8. Că ai zis întru urechile mele, glasul cuvintelor tale am auzit că ai zis:

9. «Curat sânt eu și n-am păcătuit, fără de prihană sânt, că n-am făcut fărădeleage.

10. Și au aflat asupra mea ponoslu, și mă socoteaște ca pre un vrăjmaș.

11. Și au pus în lemnul meu piciorul, și au păzit toate căile mele».

12. Cum, dară, zici: «Drept sânt și nu m-au ascultat?» Că veacinic easte Cel deasupra pământeanilor.

13. Și zici: «Pentru ce n-au ascultat tot cuvântul dreptății mele?»

14. Că o dată va grăi Domnul, iară a doao oară prin vis.

15. Sau prin vedeare de noapte, sau ca când cade groaznică frică preste oameni, când sânt adormiți pre pat.

16. Atunci descopere mintea oamenilor, cu chipuri de frică ca aceastea înfricoșează-i pre ei.

17. Ca să întoarcă pre om de la strâmbătate, și trupul lui să-l mântuiască de cădere.

18. Și sufletul lui să-l scoată de la moarte, și să nu cază el în războiu.

19. Și iară îl va certa pre el cu boală pre pat, și amorțeaste mulțimea oaselor lui.

20. Și toată bunătatea de grâu nu o va putea mânca, și sufletul lui mâncare pofteaște.

21. Până ce vor putrezi cărnurile lui și să vor vedea oasele lui goale.

22. Și să apropie de moarte sufletul lui, și viața lui de iad.

23. De vor fi o mie de îngeri, aducătoriu de moarte, nici unul dintre ei nu va răni pre el, de va cugeta cu inima să se întoarcă cătră Domnul, și va spune omului păcatul lui, și fărădeleagea lui o va arăta.

24. Și va sprijini să nu cază în moarte, și va întineri trupul lui ca spoiala pre păreate, și oasele lui le va umplea de măduhă.

25. Și va muia carnea lui ca a unui prunc, și-l va tămădui pre el, și-l va face bărbat între oameni.

26. Și să va ruga cătră Domnul și să va asculta, și va intra cu față lină cu mărturisire, și va da oamenilor dreptate.

27. Și apoi, atunci să va vinovați omul pre sine, zicând că: «Aceastea am făcut și nu m-au pedepsit cu bătăi vreadnice de păcatele care le-am făcut.

28. Mântuiaște sufletul meu, ca să nu viu întru stricăciune, și viața mea să vază lumină».

29. Iată, aceastea toate le lucrează Cel Tare, trei căi cu omul.

30. Și au izbăvit sufletul meu din moarte, că viața mea întru lumină va lăuda pre El.

31. Bagă în urechi, Iov, și mă ascultă, amuțeaste, și eu voi grăi.

32. De sânt ție cuvinte, răspunde mie, grăiaște, că mi voia să te îndreptezi tu.

33. Iară de nu, ascultă-mă tu, taci, și te voi învăța pre tine înțelepciunea”.

CAP 34

Elius, din cuvintele lui Iov, iarăși îl mustră de blăstămăre și de alte răutăți, arătând dreptatea dumnezeieștii judecăți, și cum că puterii și cunoștinții lui Dumnezeu toate sânt supusă.

1. **E**i răspunzind Elius, au zis:

2. „Ascultați-mă, înțelepților, cei ce aveți știință băgați în urechi.

*Sus
12, 11

3.* Că urechiia ispitește cuvintele, și gâtlejul gustă bucatele.

4. Să ne judecăm noi înșine, ca să cunoaștem în mijlocul nostru ce easte bun.

5. Că au zis Iov: „Drept sânt, Domnul au mutat judecata mea.

6. Domnul au mințit în judecată, silnică easte săgeata mea fără de strâmbătate!»

7. Cine e om ca Iov? Carele bea batjocura ca apa.

8. Carele nici au păcătuit, nici au făcut fărădeleage, nici s-au împreunat cu cei ce lucrează fărădeleage, ca să umble cu cei necredincioși.

9. Ca să nu zici că nu va fi cercetare omului, și cercetarea lui de la Domnul.

10. Pentru aceea, cei cu inimă înțelegătoare, ascultați-mă, să nu-mi fie mie înaintea Domnului a face păgânătate și înaintea Atotțiitorului a turbura dreptatea.

11. Că răsplătește omului după cum face fieștecare dintru ei, și în cărarea omului afla-va pre El.

12. Au socotești că Domnul fără de cale face? Sau cum că Atotțiitorul va turbura judecata? Cel ce au făcut pământul.

13. Și cine easte Cel ce au făcut pământul și toate ceale ce sânt într-însul?

14. Că de va vrea să oprească și duhul sălție la Sine,

15. Tot trupul va muri deodată, că tot pământeanul în pământ va merge, de unde s-au și zidit.

16. Iară de nu pricepi, ascultă aceastea, bagă în urechi glasul cuvintelor.

17. Vezi tu pre Cel ce ureaște fărădeleagea și piarde pre cei răi, că easte veacinic drept.

18. Necredincios e Cel ce zice împăratului: «Fărădeleage faci!» «Prea necredincios!», boiarilor.

2 Leage 19. Carele nu Să rușinează de fața celui cinstit, nici știe da cinste bogăților să se laude feațele lor.

19, 7 20. Și deșearte să vor întâmpla lor strigând și rugându-să omului că s-au purtat fără de înțele.

6, 8 leage, scoțind afară pre cei neputincioși.

Sirah 21. Că El veade faptele oamenilor, și nici una din câte fac nu trec nevăzute de El.

35, 15 Fapt. 22. Și nu easte loc ca să se ascunză cei ce fac fărădeleage.

10, 34 Roma. 23. Că mai mult nu va înșela pre om, că 2, 11 Domnul preste toți priveaște.

24. Cel ce cunoaște ceale necunoscute, mărite și minunate, cărora nu easte număr,

Galat. 2, 6

25. Cel ce știe lucrurile lor și va întoarce noaptea și să vor smeri,

Efesea. 6, 9

26. Și au stâns pre cei necredincioși, și văzuți sânt înaintea Lui.

Colo. 3, 25

27. Că s-au abătut de la leagea lui Dumnezeu, și dreptățile Lui nu le-au cunoscut.

1 Petr. 1, 17

28. Ca să aducă preste El strigarea săracilor și strigarea mișeilor va auzi.

29. Și El va da liniște, și cine va osândi? Și va ascunde fața, și cine va vedea pre El? Și împotriva neamului și împotriva omului deodată.

30. Cel ce face să împărățască om fățarnic, pentru îndărătnicia norodului.

31. Că cătră cel tare, carele zice: «Luoat-am, nu zălogesc.

32. Fără de mine voi vedea, Tu-mi arată mie de am făcut strâmbătate, nu voi adaoge».

33. Au de la tine pofteaște să o plătești, că tu ai lăpădat? Că tu ai ales și nu eu? Și ce știi? Grăiaște!

34. Pentru aceea, cei înțelepți cu inima vor grăi aceastea, și bărbatul înțelept va asculta cuvintele meale.

35. Iară Iov cu neînțelepciune au grăit, și cuvintele lui nu sânt cu știință.

36. Însă învață, o, loave, că mai mult să nu răspunzi, ca cei neînțelepți.

37. Ca să nu adaogem preste păcatele noastre, că fărădeleage să va socoti noao, grăind multe cuvinte înaintea Domnului”.

CAP 35

Elius, nu drept înțelegând că ar fi zis Iov cum că lui Dumnezeu nu place ce e drept, arată că nu lui Dumnezeu, ci omului și milostivirea îi foloseaște și nemilostivirea îi stracă.

1. **E**i răspunzind Elius, au zis:

2. „De ce ai dus în judecată aceasta? Tu cine ești, de ai zis: «Drept sânt înaintea Domnului?»

3. Că zice: «Ce voi face de am păcătuit?»

4. Și eu voi răspunde ție și la tustrei priiatinii tăi:

5. «Caută la ceriu și vezi, și socoteaște norii cât sânt de sus de tine.

6. De ai greșit, ce vei face, și de-ai făcut și multe fărădelegi, ce poți face?

7. De vream, dară, ce ești drept, ce vei da Lui? Sau ce va lua din mâna ta?

8. Omului celui aseamenea ție necredința ta, și fiiului omului, dreptatea ta.

9. De mulțime asuprindu-să vor striga, vor țipoti din brațul a multora».

10. Și n-au zis: «Unde easte Dumnezeu, Cel ce m-au făcut pre mine și au împărțit pázile nopții,

11. Cel ce mă osăbeaște de dobitoacele pământului și de paserile ceriului?»

12. Acolo vor striga, și nu voi auzi, și de sudalma celor răi.

13. Că ceale fără de cale nu voiaste a le vedea Domnul, că însuși Cel Atotțitoriu vede pre cei ce fac fărădelege, și mă va mântui.

14. Și te judecă înaintea Lui, de poți pre El să-L lauzi, precum easte și acum.

15. Că nu cercetează mânia Sa, și nu au cunoscut greșealele foarte.

16. Și Iov deșert au deșchis gura sa, întru neștiință înmulțeaste cuvintele”.

CAP 36

Elius apără dreptatea dumnezeieștii judecăți, care ceartă ca să învețe; grăiaște ca la Dânsul să se întorcă, pre cei ce să întorc de pedeapse îi mântuiaște, îndeamnă drept aceea pre Iov spre întoarcere, făgăduindu-i toate ceale norocite.

1. i adăogând, încă, Elius, au zis:
2. „Îngăduiaște-mă încă puțin-tel, să te învăț că mai easte încă în mine cuvânt.

3. Luând știința mea cea de departe, și cu faptele mele ceale ce sânt dreapte voiu grăi cu adevărat.

4. Și cu graiuri nedreapte, nedrept vei înțaleage.

5. Și să știi că Domnul nu va lăpăda pre cel fără de răutate, cel tare cu vârtutea inimii.

6. Nu va învia pre cel necredincios, și judecata săracilor o va da.

7. Nu va lua de la cel drept ochii Săi, și pre scaonul împăraților va pune pre ei întru biruință și să vor înălța.

8. Și cei legați cu cătuși să vor prinde cu funea sărăciei.

9. Și să vor povesti lor faptele lor și greșealele lor, când să vor întări.

10. Ci pre cel drept va auzi, și au zis că să vor întoarce de la nedreptate.

11. De vor asculta și vor sluji, vor plini zilele sale întru bunătăți și anii săi întru bună-cuviință.

12. Iară pre cei necredincioși nu-i va mântui, pentru că ei n-au vrut să știe pre Domnul, și când s-au dojenit, n-au ascultat.

13. Și cei fățarnici cu inima vor rândui mânia, nu vor striga că i-au legat pre ei.

14. Să moară, dară, în tinereate sufletul lor, și viața lor să se rănească de ingeri.

15. Că au năcăjit pre cel slab și neputincios, și judecata celor blânzi va așeza.

16. Și te-au scos pre tine din gura vrăjmașului, adânc să se vearse supt ea, și să se pogoară masa ta plină de grăsime.

17. Și nu va lipsi de la cei drepți judecata.

18. Și preste cei necredincioși mânia va fi pentru necurăția darurilor, carele le-au luat spre strâmbătate.

19. Să nu te abată de bunăvoie mintea de la rugăciunea celor neputincioși, când sânt în nevoie și pre toți cei ce au putere.

20. Să nu tragi noaptea ca să se suie noroadele în locul lor.

CAP 36 ȘI 37

21. Ci păzeaste să nu lucrezi fără de cale, că cu aceastea vei ieși din sărăcie.

22. Iată, Cel tare va întări cu vârtutea Sa, că cine easte puternic ca El?

23. Și cine easte cel ce ispiteaste lucrurile Lui? Sau cine easte carele să zică: «Făcut-au strâmbătate!»

24. Adu-ți aminte că mari sânt lucrurile Lui, carele le-au stăpânit bărbații.

25. Tot omul au văzut întru sine câți pământeani sânt răniți.

26. Iată, Cel tare e mult și nu vom cunoaste, și numărul anilor Lui e nesfârșit.

27. Și la El sânt numărate picăturile ploii care pică din nor.

28. Cădea-vor povoaie și norii vor umbri preste nespusă mulțime de oameni, vreame au pus dobitoacelor, și știu rânduiala culcușului, întru toate aceastea nu să uimeaste cugetul tău, nici să mută inima ta de la trup.

29. Și de vei priceape întinderea norului, întocmirea cortului Lui.

30. Iată, întinde preste el rază și au acoperit rădăcinile mării.

31. Că întru aceastea va judeca noroade și va da hrană celui puternic.

32. În mâni au acoperit lumină.

33. Și au poruncit pentru ea întru cel ce întâmpină să spuie pentru dânsa priiatinului său, Domnul, agonisală și pentru strâmbătate.

CAP 37

Elius, din lucrurile ceale minunate a lui Dumnezeu, arată înțelepciunea, puterea, dreptatea și judecata lui Dumnezeu cea necuprinsă, pre carele gândeaste că le-au hulit Iov, pentru aceea îl dojeneaste, ca cu totul să se supuie dumnezeieștii voiri.

1. i de aceasta s-au spăimântat inima mea și s-au mișcat din locul său.

2. Ascultă, auzi întru iuțimea mâniei Domnului, și cercetarea din rostul Lui va ieși.

3. Supt tot ceriul începutul Lui și lumina Lui preste aripile pământului.

4. Dinapoia Lui va striga cu glas, tuna-va cu glasul mărimii Sale, și nu va schimba pre ei, că va auzi glasul Lui.

5. Tuna-va Cel tare cu glasul Său minunat, că au făcut lucruri mari, care nu le-am știut.

6. Poruncind zăpăzii: «Fă-te pre pământ!» Și iarna ploaie, și iarna ploilor puterii Lui.

7. În mâna a tot omul pecetlueaste, ca să-și cunoască tot omul slăbiciunea sa.

8. Și au intrat hiiarale supt acoperemânt și s-au odihnit în culcuș.

9. Din cămeri vin durori și din vârvuri, frig.

10. Și din suflarea Celui tare da-va ghiiață și cârmuiaște apa cumu-l easte voia.

11. Și pre Cel ales închipuiaște norul, și răsipi-va norul lumina Sa.

12. Și El împrejur să întoarce, unde va vrea la lucrurile lor, toate oricâte va po-

runci lor, acestea sânt rânduite de la El pre pământ.

13. Ori la învățătură, ori la pământul Lui, ori la milă-L va afla pre El.

14. Bagă în urechi acestea, o, Ioave, stăi, învață-te putearea Domnului.

15. Știm că Domnul au pus lucrurile Sale, când au făcut lumină din întunearec.

16. Și știe osăbirea norilor și minunatele căderi a celor răi.

17. Și vășmântul tău e cald și să potolească pre pământ.

18. Întări-vei cu el vechituri, tari ca vederea răvărsării.

19. Învață-mă, ce voiu grăi Lui? Și voiu înceta a grăi mai multe.

20. Au carte sau scriitoriu stă lângă mine, ca să fac pre om să stea și să tacă?

21. Și nu toți văd lumina, carea strălucește în vechituri, ca și cea de la El în nori.

22. De la miiazănoapte norii cu față de aur, întru aceștia e mărimea, mărirea și cinstea Atotștiitorului.

23. Și nu aflăm pre altul aseamenea puterii Lui, Cel ce judecă ceale dreapte, nu gândești să-L ascuți pre El?

24. Pentru aceea, să vor teame de El oamenii, și să vor teame de El cei înțelepți cu inima”.

CAP 38

După ce au stat Elius a grăi, Dumnezeu Înșuși mustră pre Iov, zicând că din lucrurile ceale făcute nu poate el cuprinde putearea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

1. i după ce au încetat Elius a vorbi, zis-au Domnul lui Iov, prin vifor și prin nor:

2. „Cine easte cel ce ascunde de Mine sfatul și ține cuvintele Meale în inimă, și socotească să le ascunză de Mine?

3. Încinge ca un bărbat mijlocul tău și te voiu întreba, iară tu să-Mi răspunzi.

4. Unde ai fost când am întemeiat pământul? Spune-mi de ai cunoștință?

5. Cine au pus măsurile lui, de știi? Sau cine e cel ce au întins fune preste dânsul?

6. Pre ce s-au întărit stâlpii lui, și cine e cela ce au pus preste dânsul pîiatra cea din marginea unghiului?

7. Când s-au făcut stealele, lăudatu-M-au cu glas mare toți îngerii Mie.

8. Și am ocolit marea cu porți, când să vărsa afară și ieșea din pântecel maicii sale.

9. Și am pus îmbrăcăminte ei nor și o am înfășeat pre ea cu negură.

10. Și i-am pus ei hotar, încungiurându-o cu încuietori și cu porți.

11. Și i-am zis ei: «Până aici să vii și să nu treci, ci întru tine să se sfarme valurile tale».

12. Au, doară, în zilele tale am tocmit lumina cea de dimineață, și Luceafărul și-au văzut rândul său?

13. Apucatu-te-ai de aripile pământului, ca

să scuturi pre cei necredincioși de pre dânsul?

14. Au tu ai luat pământ lut și ai făcut viețuitoriu, și pusu-l-ai pre el, ca să poată cuvânta, pre pământ?

15. Au tu ai luat de la cei necredincioși lumina, și brațul mândrilor l-ai sfărâmat?

16. Au venit-ai la izvoarele mării, și urmele adâncului umblatu-le-ai?

17. Și deschisu-ți-s-au ție de frică porțile morții, și portarii iadului văzându-te pre tine spăimântatu-s-au?

18. Au aflat-ai lățimea cea de supt ceriu, spune-mi, dară, cum e și câtă easte?

19. Și în ce pământ lăcuiaște lumina, și întunearecul ce loc are?

20. De mă vei duce la hotarale lor? Și de știi cărările lor?

21. Știi că atunci te-ai născut, și numărul anilor tăi e mult.

22. Au, doară, ai venit la vistieriile zăpăzii, și vistieriile grindinei văzutu-le-ai?

23. Au, doară, tu porți grijă de ceasul vrăjmașilor? Sau de zioa războiului și a bătăii?

24. De unde iasă bruma, au să răsipească austrul supt ceriu?

25. Și cine au gătit ploii iuți curgere și calea curgerii.

26. Ca să ploaie pre pământ unde nu e bărbat, și în pustie unde nu easte om.

27. Ca să sature pământul cel necălcat și nelăcuit, și să facă să răsără iarba de pășune.

28. Cine easte tatăl ploii? Și cine easte cel ce au născut bulgări de roao?

29. Și dintr-a cui pântece iasă ghiața, și bruma în ceriu cine o au născut?

30. Au pogoară-să ca o apă curând? Fața adâncului cine o au rânduit?

31. Și cunoscut-ai legătura Găinușii? Și îngrădirea Orionului deșchis-ai?

32. Au deșchide-vei zodiile în vremea sa, și Luceafărul de seara de păr aduce-l-vei?

33. Și știi schimbările ceriului și ceale de supt ceriu care împreună să fac?

34. Și chema-vei norul cu glas, și cu cutrămur de apă iute asculta-te-va?

35. Și vei trimite trăznete și mearge-vor? Și grăi-vor ție ce easte?

36. Și cine au dat muierilor învățatura țăsătorei? Sau știința împistriturei?

37. Și cine e cel ce numără norii cu înțelepciunea? Și ceriul l-au plecat cătră pământ?

38. Și easte răvărsat ca pământul cu pulberea, și l-am lipit pre el ca pre o pîiatră cu patru muchi.

39. Și vâna-vei leilor mâncare? Și sufletele bălaurilor sătura-le-vei?

40. Că să tem în culcușurile lor pândind, și sed în păduri întru ascuns?

41.* Și cine au gătit corbului mâncare? Că puii lui cătră Domnul strigă rătăcind, și mâncare căutând. *Psal. 146, 10

CAP 39

Dumnezeu arată lui Iov ceale minunate ale Sale și din caprele ceale sălbatece, din colun sălbatec, din rinoțerot, din struț, din cal și din pajoră, muștrându-l că au vrut a să certa cu Dânsul; din care mișcându-să Iov să cunoaște pre sine a fi grăit cu îndrăzneală.

1. e ai cunoscut vreamea nașterii pietrii cerbilor? Și păzit-ai nașterile cerboaielor?
2. Și numărât-ai lunile lor, ale plinirii nașterilor, și durerile lor dezlegatule-ai?
3. Și hrănit-ai puii lor fără de frică? Și chinurile lor slobozi-le-vei?
4. Vor lăpăda fiii lor, înmulți-se-vor întru naștere, ieși-vor și nu să vor mai întoarce la eale.
5. Și cine easte cel ce au lăsat slobod colunul (a)? Și legăturile lui cine le-au dezlegat?
6. Și am pus petreacerea lui pustia, și lăcașurile lui sărătura.
7. Cel ce râde de mulțimea gloatei cetății, și strigarea culegătorului de bir nu aude.
8. Caută în munți pășunea sa, și după toată verdeața umblă.
9. Iară vrea-va să slujească ție unicornul (b)? Sau să doarmă pre iaslea ta?
10. Și vei lega cu cureale jugul lui, sau trage-va brazdă în câmp?
11. Și nădăduiești întru el, pentru că multă e puterea lui? Și lăsa-vei lui faptele tale?
12. Și creade-vei că-ți va da ție sămânța și va aduce în ariia ta?
13. Aripa struționilor neelasa (v), de va zămisli asida și nesa?
14. Că lasă în pământ oaole sale, și în țărână să clocesc.
15. Și au uitat că piciorul le va răsipi și fiiarale câmpului le vor călca.
16. Nu i să face milă de fiii săi, ca cum nu ar fi ai săi, în deșert s-au ostenit fără de frică.
17. Că nu i-au dat ei Dumnezeu înțelepciune, și nu i-au făcut ei parte întru priceapere.
18. Când vine vreamea, întru înălțime să înalță, și batjocorește pre cal și pre călărețul lui.
19. Au tu ai pus calului putere? Și ai pus grumazului lui frică?
20. Și ai pus preste el armele toate, și mărirea pieptului lui îndrăznire?
21. Săpând în câmp să trufește și iasă la câmp cu vârtute.
22. De săgețile ce-i vin asupra nu bagă samă și nu să ferește de fier.
23. Preste el să sumeștește arcul și sabia.
24. Și mânia puiarde pământul, însă nu va creade până nu va suna trâmbița.
25. Iară când sună trâmbița, zice bine, și departe ulmă războiul cu chiot și strigare.
26. Sau dintru a ta știință au stătut șoiu-

5. (a) Asin sălbatec. 9. (b) Dobitoc cu un corn. 13. (v) Neelasa e cuvânt jidovesc care însemnează bucurie, săltare.

CAP 39 ȘI 40

mul cu aripile întinse nemișcat, căutând spre austru?

27. Și din porunca ta să înalță vulturul?
28. Și pre cuibul său șezând gripsorul mâne pre colți de piatră și ascuns?
29. Acolo fiind cearcă de mâncare, ochii lui de departe străjuiesc.
30. Și puii lui să tăvălesc în sânge, și oriunde vor fi stârvuri, îndată să află”.
31. Și au răspuns Domnul Dumnezeu lui Iov și au zis:
32. „Au de judecata din destul vei scăpa muștrând pre Dumnezeu? Să va răspunde Lui”.
33. Și răspunzind Iov, au zis Domnului:
34. „De ce mă judec eu dojenind și muștrând pre Domnul, auzind ca aceastea de vreame ce sânt nimica? Și ce voiu răspunde la aceastea? Mâna voiu pune preste gura mea.
35. O dată am grăit și a doao oară nu voiu adaoge”.

CAP 40

Dumnezeu, vădind pre Iov că s-ar fi văzut a huli dreptatea Lui, își arată puterea Sa în bălaur, poruncindu-i tăcere.

1. i răspunzind Domnul, au zis lui Iov din nor:
2. „Încinge ca un bărbat mijlocul tău, și te voiu întreba pre tine, iară tu-Mi răspunde.
3. Au strâci judecata Mea și Mă faci pre Mine vinovat, ca să te arăți pre tine drept?
4. Au brațul tău easte ca al Domnului? Au cu glas ca El tuni?
5. Împodobește-te acum cu înălțime și cu tărie și mărire, și cu cinste te îmbracă.
6. Și trimite îngerii întru mânia ta, și smerește pre tot cel sumeștit.
7. Și pre cel mândru stânge-l, și strică pre cei necredincioși îndată.
8. Și-i ascunde totodată în pământ, și feațele lor le umple de ocară.
9. Și Eu voiu mărturisi că poate dreapta ta să mântuiască.
10. Ci, iată, easte fiiară la tine, carea mănăcă iarba ca boii.
11. Iată, tăria ei în coapsele ei easte, și puterea ei pre buricul pântecelui.
12. Pus-au coada ca un chiparos, și vinele ei s-au împleticit.
13. Coastele ei coaste de aramă, și spinarea ei fier vărsat.
14. Aceasta easte începătura zidirii Domnului, făcută ca să se batjocorească de îngerii Lui.
15. Și venind la munte încolțurat, au făcut veselie celor cu patru picioare în tartar.
16. Supt tot fealiul de copaci doarme lângă papură și lângă trestie și lângă rogoz.
17. Și să umbresc întru dânsa copaci mari cu stâlpări și ramuri din țarină.
18. De să va face necătură, nu va simți, nădăduiaște că va curge Iordanul în gura ei.
19. În ochiul său va sprijini pre el, în-

fășurându-să, găuri-va nasul.

20. Și aduce-i-vei bălaurul cu undița, și pune-vei căpăstru împrejurul nasului lui?

21. Sau lega-vei belciug de narea lui, și cu brățare vei găuri buza lui?

22. Și grăi-va ție cu rugăciune și cu cuvinte de umilință?

23. Și pune-va cu tine legătură? Și lua-vei pre el slugă veacinică?

24. Și juca-te-vei cu el ca cu o pasăre? Sau lega-l-vei ca pre o vrabie unui copil?

25. Și să vor hrăni dintru dânsul neamuri, și-l vor împărți pre el neamurile finichilor.

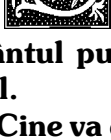
26. Și tot cel ce corăbiaște, adunându-să, nu va aduce o piială a coadei lui, nici în cinurile pescarilor capul lui.

27. Și pune preste el mâinile, și-ți ado aminte de războiul carele faci în gura lui, și mai mult să nu să facă.

28. Nu l-au văzut pre el, și de ceale ce să zic au nu te-ai mirat? Nu te temi că aceastea s-au gătit Mie? Că cine easte cel ce Mi-au stătut Mie împotivă?

CAP 41

Răutatea bălaurului mai mult să arată după mădulările lui, după învățarea și mândria lui.

1. au cine va sta Mie împotivă și va suferi? Au nu tot ce e supt ceriu easte al Mieu?
2. Nu voiu tăcea pentru el, și cu cuvântul puterii voiu milui pre cel întocma cu el.
3. Cine va descoperi fața îmbrăcăminteii lui, și la închierea zalei lui cine va intra?
4. Porțile feații lui cine le va deșchide? Împrejurul dinților lui easte frică.
5. Ficații lui paveze de aramă, iară legăturile lui ca piatra smiritului.
6. Unul de altul să lipesc, și duh trece printr-însul, bărbat cu fratele său să va lipi.
7. Împreuna-să-vor și nu să vor despărți.
8. Întru stărnutarea lui va străluci lumină, și ochii lui chip de luceafăr.
9. Din gura lui iase ca niște făclii aprinse și scapără ca niște gratii de foc.
10. Și din nările lui iasă ca niște fum de cuptoriu arzind cu foc de cărbuni.
11. Sufletul lui ca cărbunii și ca para focului din gura lui iasă.
12. Și în cerbicea lui stă puteare, înaintea lui cură pierzare.
13. Și cărnurile trupului lui sânt lipite, toarnă preste el, nu să va clăti.
14. Inima lui easte înfiptă ca o piatră, și stă ca o nicovală (a) neclătită.
15. Și când să întoarce el, să înfricoșează fierile ceale cu patru picioare, care sar pre pământ.
16. De-l vor întâmpina pre el lănci, ni-

14. (a) Ic, ileu. 16. (b) Pieptariu de fier.

mica nu-l vor înfricoșea, sulița rădicată și zaoa (b).

17. Că socoteaște fierul ca paiele și arama ca lemnul putred.

18. Nu-l va vătămă pre el arc de aramă, și lovitura de piatră o socoteaște ca iarba.

19. Ca trestia au socotit ciocanele, și râde de frica purtătorului de foc.

20. Așternutul lui țăpuși ascuțite, și tot aurul mării supt el, ca niște tină nespasă.

21. Fiiarbe adâncul ca o căldare, și marea o socoteaște ca un vas de unsoare.

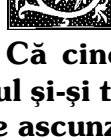
22. Și pre portariul adâncului ca pre un rob, socotit-au adâncul ca un loc de primblare.

23. Nimic nu easte pre pământ aseamenea lui făcut, să se batjocorească de îngerii Mieii.

24. Pre tot cel înalt veade, și pre el împăratul tuturor celor din ape”.

CAP 42

Iov să cunoaște pre sine a fi vorbit neînțelepțește, și Dumnezeu îl socoteaște mai înainte decât pre priiatinii lui, și să roagă pentru ei, dobândind îndoite ceale ce le pierdusă, mai pre urmă să odihnească în pace plin de zile.

1. i răspunzind Iov, au zis cătră Domnul:
2. „Știu că toate le poți și nu easte Ție nimica cu neputință.
3. Că cine easte carele ascunde de Tine sfatul și-și tănuiaște cuvintele și socoteaște să le ascunză de Tine, cine-mi va spune mie ceale ce n-am știut, lucruri mari și minunate care n-am cunoscut?
4. Ascultă-mă, Doamne, ca să grăiesc și eu, și Te voiu întreba, iară Tu mă învață.
5. Cu auzul urechii Te-am auzit mai nainte, iară acuma Te-au văzut ochiul mieu.
6. Pentru aceea, m-am smerit pre mine și m-am uscat, și m-am socotit pre mine pământ și țărână”.
7. Și au fost după ce au grăit Domnul toate cuvintele aceastea lui Iov, zis-au Domnul cătră Elifaz Temaniteanul: „Greșit-ai tu și cei doi priiatini ai tăi că n-ați grăit înaintea Mea nimica adevărat, precum robul Mieu, Iov.
8. Și acum, luați șeapte viței și șeapte berbeci, și mergeți la robul Mieu, Iov, și va face jertvă pentru voi, și Iov, robul Mieu, să va ruga pentru voi, că de nu aș priimi Eu fața lui și de nu ar fi pentru el, v-aș fi pierdut pre voi, pentru că n-ați grăit adevărat asupra robului Mieu, Iov.
9. Și au mers Elifaz Temaniteanul și Valdad Savhitul și Sofar Mineul, și au făcut precum le-au poruncit lor Domnul, și au iertat păcatul lor pentru Iov”.
10. Iară Domnul au adaos pre Iov, și rugându-să și el pentru priiatinii săi, le-au iertat lor păcatul, și au dat Domnul îndoite câte era mai nainte lui Iov, de doao ori atâtea câte avusease mai nainte.
11. Și au auzit toți frații lui și

surorile lui toate câte s-au întâmplat lui, și au venit la el și toți câți știa pre el mai nainte, și mâncând și bind la el, l-au mângăiat pre el, și s-au mirat de toate câte au adus preste el Domnul, și i-au dat lui fieștecarele câte o mielușiță și câte un aur de patru drahme și nepecetluit.

12. Și bine au cuvântat Domnul ceale de apoi ale lui Iov, mai mult decât ceale dintâiu, și era dobitoacele lui, oi, patrusprăzece mii, cămile, șese mii, părechi de boi, o mie, asine pascătoare, o mie.

13. Și s-au născut lui șapte feciori și trei feate.

14. Și au chemat pre cea dintâiu Zio, și pre cea de a doao, Casia, iară pre cea de a treia, Cornul Amaltiei.

15. Și nu s-au aflat aseamenea cu bunețele featelor lui Iov supt ceriu, și le-au dat lor tatăl lor moștenire între frați.

16. Și au trăit Iov după pedeapsa aceea ani o sută și șaptezeci, iară preste tot au trăit ani doao sute patruzeci și opt, și au văzut Iov pre fiii săi și pre fiii

fiilor săi până la al patrulea neam.

17. Și au murit Iov bătrân și plin de zile, și easte scris că iară să va scula el împreună cu carii Domnul îi va învia.

Aceasta s-au tâlcuit din Cartea sirienească, când au lăcuit în pământul Avsitidei, în hotarale Idumeii și a Araviei. Și mai nainte era numele lui Iovav, și luând muiare din Araviia au născut fiiu, al căruia numele Enon, și pre tatăl său l-au chemat Zare, fecior din feciorii lui Isav. Iară pre mumă-sa Vosora, și au fost el al cincilea de la Avraam, și aceștia sânt împărații carii au împărățit în Edom, unde au împărățit Iov. Cel dintâiu, Valac, feciorul lui Veor, și numele cetății, Deinava; și după Valac, Iovav, carele s-au chemat Iov, și după el, Asom, acesta era domn, din țara Temanitidii, și după acesta, Adad, feciorul lui Varad, carele au tăiat pre Madiam în cîmpul lui Moav, și numele cetății lui, Ghetem; iară priiatinii care au venit la el: Elifaz, din fiii lui Isav, împăratul temanilor, Valdad, împăratul savheilor, Sofar, împăratul mineilor.

ÎN CARTEA PSALMILOR

Cuvânt înainte

ceastă carte, carea cuprinde în sine 150 de psalmi, adecă cântări sfinte, să zice a fi a lui David, nu pentru că el toți i-ar fi făcut, că din titlușurile psalmilor chiiar să cunoaște cum că cu adevărat mai mulți sânt alcătuiți de David, dară unii dintre dâșii supt numele lui Asaf, Iditum, Heman, Etan și al altora sânt scriși și precum să veade Sfântului Ieronim de aceiași și făcuți; și aceea din Cartea a doao Paralipomenon, cap 29, să veade a să culeage: „Au zis Iezehia, împăratul, și mairarii leviților să laude pre Domnul cu cuvintele lui David și a lui Asaf, prorocul, și lăuda cu veselie”. Unde psalmii dimpreună a lui David și a lui Asaf să zic. Ori, aceia psalmi de sine alcătuiți David i-au dat lui Asaf să-i cânte, precum să veade Sfântului Ambrosie, ori Asaf însuși i-au scris, precum judecă Ieronim. Această întrebare nu easte despre așa mare lucru, fiindcă toți s-au scris din suflarea Duhului Sfânt. Titlușul Psalmului a 76, „Pentru Iditum, Psalmul lui Asaf”, mult ajută socotinței lui Ieronim, precum și titlușurile Psalmilor a 38 și 61. „Pentru Iditum, Psalmul lui David” arată acești psalmi a fi de David făcuți și dați lui Iditum ca să-i cânte, de aceea Ieronim, în *Epistola către Chiprian*, așa zice: „Să știm că greșesc aceia carii toți psalmii judecă a fi a lui David și nu a acelor supt a cărorora nume sânt scriși și aceasta din lucrurile care să povestesc în psalmi și care arată vreamea alcătuirii izvoditorilor destul să cunoaște”. Așa Psalmul 136, „Deasupra văilor Vavilonului”, precum și Psalmul 125, „Întru întoarcere slobozându-să robii”, iară Psalmul 64, 70, 111, 145 după vremile lui David s-au scris.

Totuși, Cartea psalmilor după cuviință să scrie cu numele lui David, pentru că mai mare parte a aceștii cărți însuși o au alcătuit și mai ales psalmii,